

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums
2014. gada 7. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 212/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 212/02	Lieta C-184/11: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 13. maija spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. pants — Valsts atbalsts — Atgūšana — Nelikumīga un ar iekšējo tirgu nesaderīga atbalsta shēma — Saskaņā ar šo shēmu piešķirtais individuālais atbalsts — Finansiāla sankcija	2
2014/C 212/03	Lieta C-97/12 P: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums – <i>Louis Vuitton Malletier</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Friis Group International ApS</i> Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Grafiska preču zīme, kas attēlo slēdzenes mehānismu — Atšķirtspējas neesamība — Daļējas spēkā neesamība — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts	3
2014/C 212/04	Lieta C-131/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 13. maija spriedums (<i>Audiencia Nacional</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Google Spain SL, Google Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD)</i> , <i>Mario Costeja González</i> Personas dati — Fizisku personu aizsardzība saistībā ar šo datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — 2., 4., 12. un 14. pants — Materiālā un teritoriālā piemērošanas joma — Interneta meklētājprogrammas — Mājaslapās ietvertu datu apstrāde — Šo datu meklēšana, indeksēšana un uzglabāšana — Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja atbildība — Reģistrācija dalībvalsts teritorijā — Šī pakalpojumu sniedzēja pienākumu un attiecīgās personas tiesību apjoms — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 8. pants.	4

2014/C 212/05	Lieta C-359/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Michael Timmel/Aviso Zeta AG</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2003/71/EK — 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Regula (EK) Nr. 809/2004 — 22. panta 2. punkts un 29. panta 1. punkts — Pamatprospekts — Prospekta papildinājumi — Galīgie noteikumi — Pieprasītās informācijas publicēšanas datums un veids — Elektroniskās publicēšanas noteikumi	5
2014/C 212/06	Lieta C-480/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Minister van Financiën/X BV</i> Kopienas Muitas kodekss — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 203. panta un 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas joma — Ārējā tranzīta procedūra — Muitas parāda rašanās pienākuma neizpildes dēļ — Preču novēlota uzrādīšana galamērķa muitas iestādē — Sestā PVN direktīva — 10. panta 3. punkts — Saikne starp muitas un PVN parāda rašanos — Ar nodokli apliekamu darījumu jēdziens	6
2014/C 212/07	Lieta C-521/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>T.C. Briels u.c./Minister van Infrastructuur en Milieu</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. un 4. punkts — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas teritorijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargāto teritoriju novērtējums — Plāna vai projekta atļaušana attiecībā uz aizsargāto teritoriju — Kompensācijas pasākumi — Natura 2000 teritorija “Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek” — Projekts attiecībā uz autoceļa A2 daļu “s-Hertogenbosch-Eindhoven”	7
2014/C 212/08	Lieta C-90/13 P: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums – <i>1. garantovaná a.s./</i> Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Aizliegtas vienošanās — Naudas soda apmēra aprēķināšana — Kopējais apgrozījums iepriekšējā finanšu gadā	8
2014/C 212/09	Lieta C-135/13: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Szatmári Malom kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve</i> Lauksaimniecība — ELFLA — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — 20., 26. un 28. pants — Lauku saimniecību modernizācija vai lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana — Piešķiršanas nosacījumi — Dalībvalstu kompetence — Atbalsts dzirnavu esošo jaudu modernizācijai — Dzirnavas, kas aizstātas ar vienām dzirnavām, nepalielinot jaudu — Izslēgšana — Vienlīdzīgas attieksmes princips	9
2014/C 212/10	Lieta C-297/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Finanzgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Data I/O GmbH/Hauptzollamt München</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tarifu klasifikācija — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — XVI sadaļas 2. piezīme — Pozīcijas 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 un 8473 — Jēdzieni “daļas” un “piederumi” — Programmēšanas sistēmām paredzētas daļas un piederumi (motori, barošanas bloki, lāzeri, ģeneratori, kabeli un termolīmēšanas ierīces) — Prioritāras klasificēšanas pozīcijā 8473 salīdzinājumā ar pārējām 84. un 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām neesamība.	10
2014/C 212/11	Lieta C-337/13: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Almos Agrárkülkereskedelmi kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 90. pants — Nodokļa bāzes samazināšana — Dalībvalstu pienākumu apjoms — Tieša iedarbība	11
2014/C 212/12	Lieta C-142/14: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-221/12 <i>The Sunrider Corporation/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 24. martā iesniedza <i>The Sunrider Corporation</i>	11
2014/C 212/13	Lieta C-144/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. martā iesniedza <i>Tribunalul Maramureş</i> (Rumānija) – <i>Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca</i> , ko pārstāv <i>Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş</i>	13
2014/C 212/14	Lieta C-161/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.	14

2014/C 212/15	Lieta C-172/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) – <i>ING Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței</i>	15
2014/C 212/16	Lieta C-174/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. aprīlī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA/Fazenda Pública</i>	15
2014/C 212/17	Lieta C-181/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. aprīlī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – kriminālieta pret G	16
2014/C 212/18	Lieta C-186/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-528/09 <i>Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome 2014. gada 14. aprīlī iesniedza <i>ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.</i> u.c.	16
2014/C 212/19	Lieta C-193/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-528/09 <i>Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome 2014. gada 15. aprīlī iesniedza Eiropas Savienības Padome	17
2014/C 212/20	Lieta C-205/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika	18
2014/C 212/21	Lieta C-206/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	19
2014/C 212/22	Lieta C-227/14: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā T-128/11 <i>LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 7. maijā iesniedza <i>LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd</i>	19
2014/C 212/23	Lieta C-231/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā T-91/11 <i>InnoLux Corp.</i> , iepriekš <i>Chimei InnoLux Corp.</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 8. maijā iesniedza <i>InnoLux Corp.</i> , iepriekš <i>Chimei InnoLux Corp.</i>	20
2014/C 212/24	Lieta C-234/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – SIA “Ostas celtnieks”/Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs	21
2014/C 212/25	Lieta C-236/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – Eiropas Komisija/Īrija	22

Vispārējā tiesa

2014/C 212/26	Lieta T-519/09: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Toshiba</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Spēka transformatoru tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Nolīgums par tirgus sadali — Pierādījums par norobežošanas no aizliegtās vienošanās — Konkurences ierobežojums — Ietekme uz tirdzniecību — Šķēršļi iekļūšanai tirgū — Naudas sodi — Pamatsumma — Atsauces gads — 2006. gada pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai 18. punkts — Fiktīvas tirgus daļas izmantošana EEZ tirgū.	23
2014/C 212/27	Lieta T-447/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Catinis</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti OLAF veiktā izmeklēšanā, kas attiecas uz infrastruktūras modernizācijas projekta īstenošanu Sīrijā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību	23
2014/C 212/28	Lieta T-553/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 23. maija spriedums – <i>European Dynamics Luxembourg</i> /ECB Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Pakalpojumu sniegšana ECB informātikas infrastruktūras un lietojumprogrammu jomā — Kandidatūras noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams akts — Pieņemamība — Atlases kritēriji — Kandidatūras atbilstība uzaicinājumā iesniegt kandidatūru paredzētajiem nosacījumiem — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesību pieprasīt paskaidrojumus par kandidatūru neizmantošana — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Prasība par zaudējumu atlīdzību	24

2014/C 212/29	Lieta T-599/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Eni/ITSB – Emi (IP)</i> (“ENI”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENI” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “EMI” — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Daļējs reģistrācijas atteikums	25
2014/C 212/30	Lieta T-633/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – <i>Guangdong Kito Ceramics u.c./Padome Dempings</i> — Ķīnas izcelsmes flīžu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Sadarbības neesamība — Nepieciešamā informācija — Paredzētie termiņi — Pieejamie dati — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 18. panta 1. un 3. punkts	25
2014/C 212/31	Lieta T-347/12 P: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Mocová/Komisija Apelācijas sūdzība</i> — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums nepagarināt darba līgumu — Sūdzības noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Lēmumā par sūdzības noraidīšanu ietverts pamats	26
2014/C 212/32	Lieta T-368/12 P: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Komisija/Macchia Apelācija</i> — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums nepagarināt līgumu — Civildienesta tiesas kompetence — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta 1. daļa — Rūpības pienākums — Dienesta interešu jēdziens — Aizliegums pārsniegt prasījuma robežas — Sacīkstes princips	27
2014/C 212/33	Lieta T-406/12 P: Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – <i>BG/Ombuds Apelācija</i> — Civildienests — Ierēdņi — Disciplinārie pasākumi — Sodas atstādināšana no amata bez pensijas tiesību zaudēšanas — Iepriekšējas izmeklēšanas esamība valsts tiesā lēmuma par atstādināšanu no amata pieņemšanas brīdī — Vienlīdzīga attieksme — Aizliegums atlaist no darba grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā.	27
2014/C 212/34	Lieta T-553/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Bateaux mouches/ITSB</i> (“BATEAUX-MOUCHES”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “BATEAUX-MOUCHES” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts	28
2014/C 212/35	Lieta T-61/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – <i>Melt Water/ITSB</i> (“NUEVA”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “NUEVA” reģistrācijas pieteikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 60. pants — Pienākuma samaksāt apelācijas nodevu noteiktajā termiņā neievērošana — Vienas valodas redakcijas neskaidrība — Vienveidīga interpretācija — Neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara — Atvainojama maldība — Rūpības un uzmanības pienākums	29
2014/C 212/36	Lieta T-95/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – <i>Walcher Meßtechnik/ITSB</i> (“HIPERDRIVE”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HIPERDRIVE” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts.	29
2014/C 212/37	Lieta T-228/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – <i>NIIT Insurance Technologies/ITSB</i> (“EXACT”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EXACT” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīga attieksme — LESD 56. pants	30
2014/C 212/38	Lieta T-207/12 P: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. maija rīkojums – <i>Marcuccio/Komisija Apelācija</i> — Civildienests — Ierēdņi — Akts, kas pieņemts pēc pieteikuma pievienot dokumentu lietai, kura ir sagatavota, lai pārbaudītu lūgumu ar prasītāju notikušo gadījumu atzīt par nelaiemes gadījumu — Nelabvēlīga akta neesamība — Sagatavojošs tiesību akts — Informējošs tiesību akts — Civildienesta tiesas reglamenta 94. panta a) punkts — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība	30
2014/C 212/39	Lieta T-359/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. maija rīkojums – <i>Spain Doce 13/ITSB – Ovejero Jiménez un Becerra Guibert</i> (“VICTORIA DELEF”) Kopienas preču zīme — Daļējs reģistrācijas atteikums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	31
2014/C 212/40	Lieta T-567/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. maija rīkojums – <i>Sharp/ITSB</i> (“BIG PAD”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “BIG PAD” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota	32

2014/C 212/41	Lieta T-203/14: Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – <i>Mo Industries/ITSB</i> (“Splendid”)	32
2014/C 212/42	Lieta T-205/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – <i>Schroeder/Padome</i> un Komisija	33
2014/C 212/43	Lieta T-206/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – <i>Hüpeden/Padome</i> un Komisija	33
2014/C 212/44	Lieta T-226/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. aprīlī – Komisija/ <i>McCarron Poultry</i>	34
2014/C 212/45	Lieta T-238/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – <i>EGBA</i> un <i>RGA/Komisija</i>	35
2014/C 212/46	Lieta T-239/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. aprīlī – <i>Monard/Komisija</i>	36
2014/C 212/47	Lieta T-251/14: Prasība, kas celta 2014. gada 22. aprīlī – <i>Promarc Technics/ITSB</i> – <i>PIS</i> (Durvju daļa)	36
2014/C 212/48	Lieta T-315/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. maijā – <i>Hipp/ITSB</i> – <i>Nestlé Nutrition</i> (“Praebiotik”)	37
2014/C 212/49	Lieta T-319/14: Prasība, kas celta 2014. gada 30. aprīlī – <i>Drogenhilfe Köln Projekt/ITSB</i> (“Rauschbrille”)	38
2014/C 212/50	Lieta T-320/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. maijā – <i>Sephora/ITSB</i> – <i>Mayfield Trading</i> (Divu vertikālu līniju attēls)	38
2014/C 212/51	Lieta T-321/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – <i>Volkswagen/ITSB</i> (“STREET”)	39
2014/C 212/52	Lieta T-328/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. maijā – <i>Jannatian/Padome</i>	40
2014/C 212/53	Lieta T-338/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – <i>UNIC/Komisija</i>	41
2014/C 212/54	Lieta T-342/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2014. gada 12. marta spriedumu lietā F-128/12 CR/Parlaments 2014. gada 19. maijā iesniedza CR	42
2014/C 212/55	Lieta T-353/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – Itālija/Komisija.	43
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2014/C 212/56	Lieta F-9/14: Prasība, kas celta 2014. gada 1. februārī – ZZ/EIB	44
2014/C 212/57	Lieta F-38/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. aprīlī – ZZ/Padome	45
2014/C 212/58	Lieta F-42/14: Prasība, kas celta 2014. gada 6. maijā – ZZ/Komisija	45
2014/C 212/59	Lieta F-44/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. maijā – ZZ/Padome	46
2014/C 212/60	Lieta F-45/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – ZZ/Komisija	46
2014/C 212/61	Lieta F-46/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – ZZ/Komisija	47
2014/C 212/62	Lieta F-47/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – ZZ un ZZ/Komisija	47

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2014/C 212/01)***Pēdējā publikācija**

OV C 202, 30.6.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 194, 24.6.2014.

OV C 184, 16.6.2014.

OV C 175, 10.6.2014.

OV C 159, 26.5.2014.

OV C 151, 19.5.2014.

OV C 142, 12.5.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 13. maija spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-184/11) ⁽¹⁾*****Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. pants — Valsts atbalsts — Atgūšana — Nelikumīga un ar iekšējo tirgu nesaderīga atbalsta shēma — Saskaņā ar šo shēmu piešķirtais individuālais atbalsts — Finansiāla sankcija***

(2014/C 212/02)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Urraca Cavedes un B. Stromsky)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve – N. Díaz Abad)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 260. pants – Tiesas 2006. gada 14. decembra sprieduma apvienotajās lietās no C-485/03 līdz C-490/03 Komisija/Spānija (Krājums, I-11887. lpp.) neizpilde – Prasība noteikt kavējuma naudu

Rezolutīvā daļa:

- 1) līdz dienai, kad beidzās Eiropas Komisijas 2008. gada 26. jūnijā sniegtajā argumentētajā atzinumā atvēlētais termiņš, neveikusi visus sprieduma Komisija/Spānija (no C-485/03 līdz C-490/03, EU:C:2006:777) izpildei vajadzīgos pasākumus, Spānijas Karaliste nav izpildījusi tai LESD 260. panta 1. punktā noteiktos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste samaksā Eiropas Komisijai naudas sodu EUR 30 miljonu apmērā, ieskaitot šo summu kontā “Eiropas Savienības pašu resursi”;
- 3) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 186, 25.6.2011.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums – *Louis Vuitton Malletier/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Friis Group International ApS*

(Lieta C-97/12 P) ⁽¹⁾

Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Grafiska preču zīme, kas attēlo slēdzenes mehānismu — Atšķirtspējas neesamība — Daļējas spēkā neesamība — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 212/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Louis Vuitton Malletier* (pārstāvji – P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto, E. Gavuzzi un N. Parrotta, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard–Monguiral), *Friis Group International* (pārstāvis – C. Type Jardorf, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 14. decembra spriedumu lietā T-237/10 *Vuitton Malletier/ITSB un Friis Group International* (slēdzenes mehānisma attēls), ar kuru Vispārējā tiesa daļēji apmierināja prasību atcelt tiesību aktu, ko cēla Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo slēdzenes mehānismu, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 14., 18. un 25. klasē, īpašnieks par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 24. februāra lēmumu lietā R 1590/2008–1, ar kuru daļēji atcelts Anulēšanas nodaļas lēmums noraidīt pieteikumu par minētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) *Louis Vuitton Malletier, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Friis Group International ApS* paši sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 126, 28.4.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 13. maija spriedums (Audiencia Nacional (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Google Spain SL, Google Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Lieta C-131/12) ⁽¹⁾

Personas dati — Fizisku personu aizsardzība saistībā ar šo datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — 2., 4., 12. un 14. pants — Materiālā un teritoriālā piemērošanas joma — Interneta meklētājprogrammas — Mājaslapās ietverto datu apstrāde — Šo datu meklēšana, indeksēšana un uzglabāšana — Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja atbildība — Reģistrācija dalībvalsts teritorijā — Šī pakalpojumu sniedzēja pienākumu un attiecīgās personas tiesību apjoms — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 8. pants

(2014/C 212/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional

Pamatlietas puses

Prasītājas: Google Spain SL, Google Inc.

Atbildētāji: Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Audiencia Nacional (Spānija) – Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 2. panta b) un d) punkta, 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta, 12. panta b) punkta un 14. panta a) punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV 2000, C 364, 1. lpp.) 8. panta interpretācija – Reģistrācijas dalībvalsts teritorijā jēdziens – Atbilstošie kritēriji – Jēdziens “aprikojuma izmantošana, kas atrodas dalībvalsts teritorijā” – Tīmekļa meklētājprogrammās indeksētās informācijas pagaidu uzglabāšana – Tiesības uz datu dzēšanu un piekļuves noslēgšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 2. panta b) un d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, meklētājprogrammas kā saturs nodrošinātāja darbība, kura izpaužas kā publicētās vai trešo personu internetā ievietotās informācijas atrašana, to automātiski indeksējot, to īslaicīgi uzglabājot un visbeidzot to nododot interneta lietotāju rīcībā noteiktā svarīguma secībā, ir jākvalificē kā “personas datu apstrāde” šā 2. panta b) punkta nozīmē, ja minētā informācija ietver trešo personu personas datus, un, otrkārt, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs ir jāuzskata par “atbildīgu” par šādu personas datu apstrādi minētā 2. panta d) punkta nozīmē;
- 2) Direktīvas 95/46 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personas datu apstrāde tiek veikta par šo apstrādi dalībvalsts teritorijā atbildīgā nodibinājuma darbības ietvaros šīs tiesību normas nozīmē, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs izveido dalībvalstī filiāli vai meitasuzņēmumu, kas ir paredzēts reklāmas laukumu meklētājprogrammā reklamēšanai un pārdošanai un kura darbība ir domāta šīs dalībvalsts iedzīvotājiem;
- 3) Direktīvas 95/46 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai ievērotu šajās tiesību normās paredzētās tiesības, ja tajās paredzētie nosacījumi patiešām ir izpildīti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāizdēš no rezultātu saraksta, kas atspoguļots pēc meklējuma veikšanas, izmantojot personas vārdu, saites uz mājaslapām, kuras publicējušas trešās personas un kurās ir informācija saistībā ar šo personu, arī gadījumā, ja šis vārds vai šī informācija nav iepriekš vai vienlaicīgi tikusi izdzēsta no šīm mājaslapām, attiecīgajai gadījumā, pat ja to publicēšana šajās lapās ir likumīga;

- 4) Direktīvas 95/46 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, izvērtējot šo tiesību normu piemērošanas nosacījumus, ir it īpaši jāizvērtē, vai datu subjektam ir tiesības, lai informācija, kas attiecas uz tā personu, pašreizējā stadijā vairs netiktu saistīta ar tā vārdu rezultātu sarakstā, kas norādīts pēc meklēšanas veikšanas, izmantojot tā vārdu; turklāt šādu tiesību konstatācija nenozīmē, ka attiecīgās informācijas iekļaušanai šajā sarakstā ir jārada šai personai kaitējums. Tā kā datu subjekts, ņemot vērā tā pamattiesības saskaņā ar Hartas 7. un 8. pantu, var lūgt, lai attiecīgā informācija vairs netiktu sniegta plašai sabiedrībai, to iekļaujot šādā rezultātu sarakstā, šīs tiesības principā ir svarīgākas ne tikai par meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja ekonomisko interesi, bet arī par šīs sabiedrības interesi atrast šo informāciju, veicot meklēšanu, izmantojot šī datu subjekta vārdu. Tomēr tas tā nebūtu gadījumā, ja tādu īpašu iemeslu dēļ kā attiecīgā datu subjekta loma sabiedriskajā dzīvē izrādītos, ka iejaukšanās tā pamattiesībās ir attaisnota ar īpašām sabiedrības interesēm saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai, pateicoties šai iekļaušanai.

(¹) OV C 165, 9.6.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (*Handelsgericht Wien* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Michael Timmel/Aviso Zeta AG*

(Lieta C-359/12) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2003/71/EK — 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Regula (EK) Nr. 809/2004 — 22. panta 2. punkts un 29. panta 1. punkts — Pamatprospekts — Prospekta papildinājumi — Galīgie noteikumi — Pieprasītās informācijas publicēšanas datums un veids — Elektroniskās publicēšanas noteikumi

(2014/C 212/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Michael Timmel*

Atbildētāja: *Aviso Zeta AG*

Piedaloties: *Lore Tinhofer*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Handelsgericht Wien* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 64. lpp.), 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija – Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 809/2004 par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu (OV L 149, 1. lpp.), 22. panta 2. punkta un 29. panta 1. punkta 1) apakšpunkta interpretācija – Tādas informācijas publicēšana, kas pamatprospekta apstiprināšanas brīdī vēl nav bijusi zināma – Pienākums darīt prospektu pieejamu sabiedrībai drukātā formā – Nosacījumi prospekta publicēšanai elektroniskā formā – Kapitālsabiedrības sniegta tāda informācija par “galīgajiem nosacījumiem” prospektā, kas nav bijusi zināma šī prospekta apstiprināšanas brīdī – Nepareiza publicēšana – Iespēja iepazīties ar šādu prospektu pēc reģistrēšanās un samaksas

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 809/2004 par Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu 22. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prospekta papildinājumā ir jāietver informācija, kas noteikta minētā panta 1. punktā, kura, kaut arī tā pamatprospekta apstiprināšanas brīdī vēl nav bijusi zināma, tomēr ir zināma šī prospekta papildinājuma publicēšanas brīdī, ja šī informācija ietver svarīgu jaunu faktoru, būtisku kļūdu vai neprecizitāti, kas var ietekmēt vērtspāpīru novērtējumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspāpīrus vai atļaujot to tirdzniecību, 16. panta 1. punkta izpratnē – šis fakts ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;
- 2) Regulas Nr. 809/2004 22. panta prasībām neatbilst tāda pamatprospekta publicēšana, kurā nav ietverta informācija, kas pieprasīta saskaņā ar šī panta 1. punktu, it īpaši saskaņā ar šīs regulas V pielikumu, ja attiecībā uz šo publikāciju nav publicēti galīgie noteikumi. Lai informācija, kura jāietver pamatprospektā saskaņā ar Regulas Nr. 809/2004 22. panta 1. punktu, varētu tikt ietverta galīgajos noteikumos, pamatprospektā ir jābūt norādītai informācijai, kas tiks iekļauta galīgajos noteikumos, un tam, ka šī informācija atbilst minētās regulas 22. panta 4. punktā paredzētajām prasībām;
- 3) Regulas Nr. 809/2004 29. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība, ka prospektam ir jābūt viegli pieejamam, ieejot tīmekļa vietnē, kur tas ir darīts pieejams sabiedrībai, nav izpildīta, ja pastāv pienākums reģistrēties šajā tīmekļa vietnē, turklāt reģistrējoties ir jāpiekrīt juridiskai atrunai un jānorāda e-pasta adrese, vai ja šī elektroniskā pieeja ir par maksu, vai arī, ja bezmaksas piekļuve prospektu daļām tiek dota tikai diviem dokumentiem mēnesī;
- 4) Direktīvas 2003/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatprospekts ir jādara pieejams sabiedrībai gan emitenta juridiskās adreses birojā, gan tā finanšu starpnieku birosos.

(¹) OV C 366, 24.11.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Minister van Financiën/X BV*

(Lieta C-480/12) (¹)

Kopienas Muitas kodekss — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 203. panta un 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas joma — Ārējā tranzīta procedūra — Muitas parāda rašanās pienākuma neizpildes dēļ — Preču novēlota uzrādīšana galamērķa muitas iestādē — Sestā PVN direktīva — 10. panta 3. punkts — Saikne starp muitas un PVN parāda rašanos — Ar nodokli apliekamu darījumu jēdziens

(2014/C 212/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Minister van Financiën*

Atbildētāja: *X BV*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Hoge Raad der Nederlanden* – Nīderlande – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 203. un 204. panta, Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 356. panta 1. punkta un 859. panta 2. punkta c) apakšpunkta un Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 7. panta interpretācija – Nosūtītāja iestādes noteiktā maksimālā termiņa preču uzrādīšanai galamērķa iestādē pārsniegšana, kas izraisa ievadmuitas parāda nosacītu, nevis automatisku rašanos – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Ar nodokli apliekami darījumi – Importa jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 203. un 204. pants, lasot tos kopsakarā ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2002. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 444/2002, 859. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 444/2002, 356. panta 1. punktam noteiktā tranzīta termiņa pārsniegšana pati par sevi nerada muitas parādu par attiecīgo preču izņemšanu no muitas uzraudzības saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 648/2005, 203. pantu, bet gan muitas parādu, pamatojoties uz šīs regulas 204. pantu, un, lai muitas parāds rastos saskaņā ar šo 204. pantu, ieinteresētajām personām muitas iestādēm nav jāiesniedz informācija par atbilstoši Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 444/2002, 356. pantam noteiktā tranzīta termiņa pārsniegšanas iemesliem vai attiecīgo preču atrašanās vietu laikā no šī termiņa beigām līdz šo preču faktiskai uzrādīšanai galamērķa muitas iestādē;
- 2) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/66/EK, 7. panta 3. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodoklis ir jāmaksā gadījumā, ja attiecīgās preces ir izņemtas no šajā pantā paredzētajām muitas procedūrām, pat ja muitas parāds ir radies, pamatojoties vienīgi uz Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 648/2005, 204. pantu.

(¹) OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (*Raad van State* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *T.C. Briels u.c./Minister van Infrastructuur en Milieu*

(Lieta C-521/12) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. un 4. punkts — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas teritorijas — Plāna vai projekta ietekmes uz aizsargāto teritoriju novērtējums — Plāna vai projekta atļaušana attiecībā uz aizsargāto teritoriju — Kompensācijas pasākumi — Natura 2000 teritorija “Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek” — Projekts attiecībā uz autoceļa A2 daļu “s-Hertogenbosch-Eindhoven”

(2014/C 212/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: T.C. Briels, M. Briels-Loermans, R.L.P. Buchholtz, Stichting A2-Platform Boxtel e.o. u.c., H.W.G. Cox, G.P.A. Damman, P. A.M. Goevaers u.c., J.H. van Haaren, L.S.P. Dijkman, R.A.H.M. Janssen, M.M. van Lanschot, J.E.A.M. Lelijveld u.c., A. Mes u.c., A. J.J. Michels, VOF Ispording u.c., M. Peijnenborg, S. Peijnenborg-van Oers, G. Oude Elferink, W. Punte, P.M. Punte-Cammaert, Stichting Reinier van Arkel, E. de Ridder, W.C.M.A.J.G. van Rijckevorsel, M. van Rijckevorsel-van Asch van Wijck, Vereniging tot Behoud van het Groene Hart van Brabant, Stichting Boom en Bosch, Stichting Overlast A2 Vught e.o., Streekraad Het Groene Woud en De Meijerij, A.C.M.W. Teulings, Stichting Bleijendijk, M. Tilman, Vereniging van Eigenaars Appartementengebouw De Heun I u.c., M.C.T. Veroude, E.J.A.M. Widlak, Van Roosmalen Sales BV u.c., M.A.A. van Kessel, Bricorama BV u.c.

Atbildētājs: Minister van Infrastructuur en Milieu

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Raad van State* – Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 6. panta 3. un 4. punkta interpretācija – Plāna vai projekta realizācijas atļaušana aizsargātā teritorijā – Nosacījumi – Jēdziens “netiks izjaukta attiecīgās teritorijas viengabalainība”

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka plāns vai projekts, kas nav tieši saistīts ar Kopienā nozīmīgu teritoriju vai nav vajadzīgs tās apsaimniekošanai un kas rada negatīvu ietekmi uz tajā sastopamu dabisku dzīvotņu veidu, un kurā ir paredzēti pasākumi, lai šajā teritorijā radītu tādu pašu vai vēl lielāku šī dzīvotņu veida apgabalu, ietekmē minētās teritorijas viengabalainību. Šādus pasākumus vajadzības gadījumā varētu kvalificēt kā “kompensācijas pasākumus” šī panta 4. punkta izpratnē tikai tad, ja ir izpildīti tajā ietvertie nosacījumi.

(¹) OV C 55, 23.2.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums – *1. garantovaná a.s./Eiropas Komisija*

(Lieta C-90/13 P) (¹)

Apelācija — Konkurence — Regula (EK) Nr. 1/2003 — Aizliegtas vienošanās — Naudas soda apmēra aprēķināšana — Kopējais apgrozījums iepriekšējā finanšu gadā

(2014/C 212/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *1. garantovaná a.s.* (pārstāvji – K. Lasok, QC, J. Holmes un B. Hartnett, barristers, O. Geiss, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Vecchi un N. Khan)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2012. gada 12. decembra spriedumu lietā T-392/09 *1. garantovaná/ Komisija*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 22. jūlija Lēmumu C(2009) 5791, galīgā redakcija, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.396 – Tēraudrūpniecībā un gāzes ieguves rūpniecībā izmantojamie reaģenti, kuru sastāvā ir kalcija karbīds un magnijs), kas attiecas uz tādu aizliegtu vienošanos kalcija karbīda pulvera un granulu tirgū, kā arī magnija granulu tirgū būtiskā EEZ daļā, kas attiecas uz cenu noteikšanu, tirgu sadali un informācijas apmaiņu, kā arī, pakārtoti, samazināt prasītajai uzlikto naudas sodu – Naudas soda aprēķins – 10 % no apgrozījuma maksimālais apmērs – Vērā ņemamais apgrozījums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) 1. garantovaná a.s. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 114, 20.4.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Szatmári Malom kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Lieta C-135/13) (¹)

Lauksaimniecība — ELFLA — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — 20., 26. un 28. pants — Lauku saimniecību modernizācija vai lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana — Piešķiršanas nosacījumi — Dalībvalstu kompetence — Atbalsts dzirnavu esošo jaudu modernizācijai — Dzirnavas, kas aizstātas ar vienām dzirnavām, nepalielinot jaudu — Izslēgšana — Vienlīdzīgas attieksmes princips

(2014/C 212/09)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Szatmári Malom kft

Atbildētāja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kúria – Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.) 20. panta b) punkta iii) apakšpunkta, kā arī 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 28. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija – Atbalsts lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares konkurētspējas uzlabošanai – Pasākumi, kuru mērķis ir restrukturizēt un attīstīt fizisko kapitālu un veicināt inovāciju – Jaunās dzirnavu saimniecības izveide, ko veic sabiedrība, kuras galvenais darbības veids ir miltu ražošana, apvienojot tās trīs esošo dzirnavu, kuras ir paredzēts slēgt, ražošanas kapacitāti – Lauku saimniecību modernizācija vai lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) 26. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka lauku saimniecības darbības rezultātu vispārējās uzlabošanas jēdziens neietver tādu darbību, kuras ietvaros dzirnavu uzņēmums slēdz vairākas vecās dzirnavas, lai tās aizstātu ar vienām jaunām dzirnavām, nepalielinot esošo jaudu;
- 2) Regulas Nr. 1698/2005 20. panta b) punkta iii) apakšpunkts un 28. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka vairāku veco dzirnavu slēgšana, tās aizstājot ar vienām jaunām, nepalielinot esošo jaudu, ir uzskatāma par uzņēmuma darbības vispārēju uzlabošanu otrās minētās normas izpratnē;

- 3) Regulas Nr. 1698/2005 28. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tam principā nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, atbilstoši kuram atbalsts lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšanai uzņēmumiem, kuri darbojas dzirnavu nozarē, var tikt piešķirts tikai tādām darbībām, kuru mērķis ir minēto dzirnavu esošo jaudu modernizācija, bet ne jaunu jaudu radīšana. Katrā ziņā, tā kā pastāv tāda situācija kā pamatlietā, kad vienas vai vairākas jau esošas dzirnavas tiek slēgtas un aizstātas ar vienām jaunām, nepaliekot ražošanas jaudu, valsts tiesai ir jāpārlicinās, ka minētais tiesiskais regulējums tiek piemērots, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu.

(¹) OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (Finanzgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Data I/O GmbH/Hauptzollamt München

(Lieta C-297/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tarifu klasifikācija — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — XVI sadaļas 2. piezīme — Pozīcijas 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 un 8473 — Jēdzieni “daļas” un “piederumi” — Programmēšanas sistēmām paredzētas daļas un piederumi (motori, barošanas bloki, lāzēri, generatori, kabeli un termolīmēšanas ierīces) — Prioritāras klasificēšanas pozīcijā 8473 salīdzinājumā ar pārējām 84. un 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām neesamība

(2014/C 212/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: Data I/O GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt München

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Finanzgericht München – Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 6. augusta Regulu (EK) Nr. 2031/2001 (OV L 279, 1. lpp.), 2002. gada 1. augusta Regulu Nr. 1832/2002 (OV L 290, 1. lpp.), 2003. gada 11. septembra Regulu Nr. 1789/2003 (OV L 281, 1. lpp.) un 2004. gada 7. septembra Regulu Nr. 1810/2004 (OV L 327, 1. lpp.), un it īpaši tās XVI sadaļas 2. piezīmes a) un b) punkta interpretācija – Daļu un piederumu (motori, generatori, lāzēri, kabeli un termolīmēšanas ierīces), kas paredzēti programmēšanas sistēmām, klasifikācija pozīcijā 8473 – šīs pozīcijas iespējamā prioritāte pār pārējām 84. un 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, tās redakcijās, kas izriet no Komisijas 2001. gada 6. augusta Regulas (EK) Nr. 2031/2001, Komisijas 2002. gada 1. augusta Regulas (EK) Nr. 1832/2002, Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulas (EK) Nr. 1789/2003 un Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulas (EK) Nr. 1810/2004, I pielikumā ietvertās kombinētās nomenklatūras XVI sadaļas 2. piezīmes a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prece, kas var tikt klasificēta gan šīs nomenklatūras pozīcijā 8473 kā mašīnas, kas ietilpst minētās nomenklatūras pozīcijā 8471, daļa, gan kādā no šīs pašas nomenklatūras pozīcijām 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 un 8544 kā atsevišķa prece, ņemot vērā tās attiecīgās raksturiezīmes, ir jāklasificē kā atsevišķa prece kādā no šīm pēdējām minētajām pozīcijām.

(¹) OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 15. maija spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Almos Agrárkülkereskedelmi kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Lieta C-337/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 90. pants — Nodokļa bāzes samazināšana — Dalībvalstu pienākumu apjoms — Tieša iedarbība

(2014/C 212/11)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Almos Agrárkülkereskedelmi kft

Atbildētājs: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kúria – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 90. panta 1. punkta interpretācija – Tāda tiesiska regulējuma, kurā nav paredzēta iespēja rēķinā labot ar nodokli apliekamo bāzi līguma neizpildes gadījumā, nesaderība ar direktīvu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 90. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā nav tāda valsts tiesību norma, kurā pievienotās vērtības nodokļa bāzes samazinājums nav paredzēts gadījumā, kad nav samaksāta atlīdzība, ja tiek piemērota šī panta 2. punktā paredzētā atkāpe. Tomēr šajā tiesību normā ir jāiekļauj visi gadījumi, kuros atbilstoši minētā panta 1. punktam pēc darījuma noslēgšanas nodokļa maksātājs nav saņēmis daļu no atlīdzības vai visu atlīdzību, kas ir jāpārbauda valsts tiesai;
- 2) nodokļu maksātāji var atsaukties uz PVN direktīvas 90. panta 1. punktu valstu tiesās strīdos pret dalībvalsti, lai saņemtu PVN bāzes samazinājumu. Lai arī dalībvalstis var paredzēt, ka tiesību uz šādu nodokļa bāzes samazināšanu īstenošana ir pakārtota noteiktu formalitāšu izpildei, kas tostarp ļauj attaisnot to, ka pēc darījuma noslēgšanas nodokļu maksātājs definitīvi nav saņēmis daļu no atlīdzības vai visu atlīdzību un ka tas var atsaukties uz kādu no PVN direktīvas 90. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, šādi pieņemtās tiesību normas nedrīkst pārsniegt to, kas šādam attaisnojumam ir vajadzīgs, un to pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

⁽¹⁾ OV C 304, 19.10.2013.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-221/12 *The Sunrider Corporation*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 24. martā iesniedza *The Sunrider Corporation*

(Lieta C-142/14)

(2014/C 212/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *The Sunrider Corporation* (pārstāvji – N. Dontas, K. Markakis, Δικηγόροι)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par nepieņemamu;
- daļēji atcelt pārsūdzēto Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-221/12, ciktāl ar to tika noraidīts prasītājas 2012. gada 25. maijā celtās prasības otrais pamats (Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 75. panta otrā teikuma un 76. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpums) un trešais pamats (Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums);
- nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai attiecībā uz prasītājas 2012. gada 25. maija prasības otro un trešo pamatu un jaunai Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanai;
- piespriest ITSB atlīdzināt prasītājam šajā apelācijas tiesvedībā Eiropas Savienības Tiesā radušos tiesāšanās izdevumus;
- piespriest ITSB atlīdzināt prasītājam pirmās instances tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus un
- piespriest ITSB atlīdzināt prasītājam administratīvajā procesā ITSB Apelāciju ceturtajā padomē saistībā ar lietu R 2401/2010–4 radušos nepieciešamos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Direktīvas 2001/83/EK⁽²⁾ 1. panta 2. punktu un Regulas (EK) Nr. 726/2004⁽³⁾ 2. panta 1. punktu saistībā ar jēdziena “[izmantošanai] ārstniecībā” definīciju un apjomu. Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savu kompetenci, radot jaunas juridiskas definīcijas, proti, radot preces “izmantošanai ārstniecībā plašā nozīmē” definīciju un neesot ņēmusi vērā jau ar ES tiesību aktiem noteiktās piemērojamās juridiskās definīcijas.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklautātai, jo tā esot nepamatoti balstījies uz “plaši zināmu faktu”, kam piemērot izšķiroša nozīme strīda iznākumā. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklautātai, pārsūdzētā sprieduma 77. punktā nospriežot, ka attiecībā uz konkrēto faktu piemērojams jēdziens “plaši zināms fakts”, nepamatojot savu secinājumu ne ar vienu lietas materiāliem pievienotu pierādījumu un nesniedzot nekādu pamatojumu, kādēļ attiecīgais fakts juridiski kvalificēts kā “plaši zināms”.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo (a) tā neesot pietiekami pārbaudījusi un izvērtējusi uztura bagātinātāju uz augu bāzes līdzību ar 32. klasē skaidri uzskaitītajām precēm, konkrēti neizvērtējot, vai pastāv jebkāda līdzība starp uztura bagātinātāju uz augu bāzes un pārējām 32. klasē ietilpstošām precēm; (b) tā esot sagrozījusi apstrīdētā lēmuma saturu un attiecībā uz “konkrēto sabiedrības daļu” esot aizstājusi Apelāciju padomes vērtējumu un pamatojumu ar savu un (c) tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārbaudot un izvērtējot konkrēto preču līdzības individuālus faktorus/kritērijus, tostarp attiecībā uz (i) jēdziena “[izmantošanai] ārstniecībā” interpretāciju un piemērošanu kā tādu, kas raksturo uztura bagātinātāju uz augu bāzes izmantošanas pamatmērķi, (ii) juridisku prasību par to, lai “lielākā daļa” konkrēto preču ražotāju būtu tie vieni un paši, (iii) kritēriju/tiesību normu, kas izmantota preču salīdzināšanā, (iv) prasības otrā pamata noraidīšanu kā tādu, kuram nav nozīmes, (v) “aizstājamības” faktora neizvērtēšanu un (vi) salīdzināto preču raksturīpašību neizvērtēšanu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regula (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. martā iesniedza Tribunalul Maramureș (Rumānija) – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca, ko pārstāv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

(Lieta C-144/14)

(2014/C 212/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Maramureș

Pamatlietas puses

Prasītājs: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Atbildētāja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca, ko pārstāv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Garantijas iestāde: Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Maramureș

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 273. pants un 287. panta 18. punkts ir interpretējami tādejādi, ka valsts nodokļu iestādei bija pienākums PVN nolūkā reģistrēt nodokļa maksātāju un noteikt tam pienākumu maksāt nodokli un ar to saistītos papildu pienākumus tāpēc, ka bija pārsniegts atbrīvojuma no nodokļa sliekšnis, sākot no dienas, kad nodokļa maksātājs kompetentajai nodokļu iestādei iesniedza nodokļu deklarācijas, no kurām izriet, ka ir pārsniegts atbrīvojuma no PVN samaksas sliekšnis?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tiesiskās noteiktības princips pieļauj tādu valsts praksi, pamatojoties uz kuru nodokļu iestāde ar atpakaļejošu spēku nodokļa maksātājam nosaka pienākumu maksāt PVN tāpēc, ka veterinārie pakalpojumi nav atbrīvoti no PVN samaksas un atbrīvojuma sliekšnis ir pārsniegts situācijā, kad:
 - nodokļu iestāde pēc savas ierosmes nav reģistrējusi nodokļa maksātāju kā PVN maksātāju un tam nav noteikusi pienākumu maksāt PVN, sākot no dienas, kad nodokļa maksātājs iesniedza nodokļu deklarācijas, no kurām izriet, ka ir pārsniegts atbrīvojuma sliekšnis, bet tikai vēlāk – pēc tam, kad ar valdības Dekrētu Nr. 1620/2009 tika grozīti Nodokļu kodeksa īstenošanas metodiskie noteikumi, paredzot, ka Nodokļu kodeksa 141. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums nav piemērojams veterinārajiem pakalpojumiem, kā tas izriet no Tiesas 1988. gada 24. maija sprieduma lietā 122/87 Komisija/Itālija, un attiecībā uz laikposmu pirms attiecīgajiem grozījumiem;
 - nodokļu iestāde par atbrīvojuma sliekšņa pārsniegšanu no nodokļa maksātāja iesniegtajām nodokļu deklarācijām uzzināja pirms ar valdības Dekrētu Nr. 1620/2009 iepriekš izklāstītajā veidā tika grozīti Nodokļu kodeksa īstenošanas metodiskie noteikumi;
 - pirms valdības Dekrēta Nr. 1620/2009 publicēšanas nodokļu iestāde savas kompetences jomā – kurā ietilpst arī nodokļa maksātājs, uz kuru attiecas pamatliesa – nav pieņēmusi administratīvus nodokļu aktus, lai konstatētu, ka nodokļa maksātāji, kam ir veterinārās prakses statuss, nav reģistrējušies kā PVN maksātāji pēc tam, kad tika pārsniegts atbrīvojuma no PVN samaksas sliekšnis, un lai tā rezultātā noteiktu tiem pienākumu maksāt nodokli;
 - attiecība uz laikposmu pirms tika pieņemts un stājās spēkā valdības Dekrēts Nr. 1620/2009, Tiesas 1988. gada 24. maija spriedums lietā 122/87 Komisija/Itālija nekādā veidā nebija publicēts rumāņu valodā?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 4. aprīlī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-161/14)

(2014/C 212/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Soulay un M. Clausen)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

1) atzīt, ka

- piemērojot samazinātu PVN likmi “enerģiju taupošu materiālu” uzstādīšanas pakalpojumu sniegšanai, kā arī “enerģiju taupošu materiālu” piegādei, ko veic persona, kura šos materiālus uzstāda mājokļos, tiktāl, ciktāl šos pakalpojumus nevar uzskatīt par “mājokļu piegādi, celtniecību, remontēšanu un pārbūvi, ko veic, īstenojot sociālo politiku” PVN direktīvas (¹) III pielikuma 10 kategorijas izpratnē,
- piemērojot samazinātu PVN likmi “enerģiju taupošu materiālu” uzstādīšanas pakalpojumu sniegšanai, kā arī “enerģiju taupošu materiālu” piegādei, ko veic persona, kura šos materiālus uzstāda mājokļos, tiktāl, ciktāl šie pakalpojumi neietilpst privātu mājokļu atjaunošanas un remonta darbības jomā PVN direktīvas III pielikuma 10a) kategorijas izpratnē,
- piemērojot samazinātu PVN likmi “enerģiju taupošu materiālu” uzstādīšanas pakalpojumu sniegšanai, kā arī “enerģiju taupošu materiālu” piegādei, ko veic persona, kura šos materiālus uzstāda mājokļos, tiktāl, ciktāl šajos pakalpojumos – pat ja uz tiem attiecas privātu mājokļu atjaunošanas un remonta darbības joma PVN direktīvas III pielikuma 10a) kategorijas izpratnē – ietilpst materiāli, kas sastāda nozīmīgu daļu no sniegtā pakalpojuma vērtības, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi PVN direktīvas 98. pantā, skatot to kopsakarā ar tās III pielikumu, paredzētos pienākumus;

2) piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar PVN direktīvas 96. pantu dalībvalstu noteiktā PVN pamatlíkme, kas nevar būt mazāka par 15 %, ir piemērojama visām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai. Citāda líkme nekā pamatlíkme var būt piemērojama tikai tad, ja to pieļauj citas minētās direktīvas normas. 98. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas líkmes tādu kategoriju preču piegādei vai tādu kategoriju pakalpojumu sniegšanai, kas minēti direktīvas III pielikumā.

Komisija uzskata, ka 1994. gada PVN likuma 29A nodaļā paredzētā un šī likuma 7A pielikumā precizētā samazinātas líkmes režīma piemērošana enerģiju taupošu materiālu piegādei un to uzstādīšanai pārsniedz dalībvalstīm PVN direktīvas III pielikuma 10) un 10a) kategorijās noteiktās iespējas, kas attiecīgi ir saistītas ar “mājokļu piegādi, celtniecību, remontēšanu un pārbūvi, ko veic, īstenojot sociālo politiku” un “privātu mājokļu atjaunošanu un remontu, izņemot materiālus, kas sastāda nozīmīgu daļu no sniegtā pakalpojuma vērtības”.

Apvienotās Karalistes samazinātas líkmes režīms, kāds tas ir aprakstīts 1994. gada PVN likuma 7A pielikuma 2. daļas 2. grupā, nevar būt tieši saistīts ar mājokļu jautājumiem, kas saistīti ar sociālo politiku, un līdz ar to tas pārsniedz PVN direktīvas III pielikuma 10) kategorijā pieļaujamo piemērošanas jomu.

1994. gada PVN likuma 7A pielikuma 2. daļas 2. grupa, piemērojot samazinātu líkmi “enerģiju taupošu materiālu” uzstādīšanas pakalpojumu sniegšanai, kā arī “enerģiju taupošu materiālu” piegādei, ko veic persona, kura šos materiālus uzstāda mājokļos, gadījumā ja šajos pakalpojumos ietilpst privātu mājokļu piegāde, celtniecība un pārbūve, un neatkarīgi no šo materiālu proporcionālās vērtības salīdzinājumā ar sniegtā pakalpojuma kopējo vērtību, pārsniedz 10a) kategorijā noteikto prasību, saskaņā ar kuru samazinātu líkmi var piemērot tikai privātu mājokļu atjaunošanai un remontam, izņemot materiālus, kas sastāda nozīmīgu daļu no sniegtā pakalpojuma vērtības.

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. aprīlī iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – ING Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/ Consiliul Concurenței

(Lieta C-172/14)

(2014/C 212/15)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: ING Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Atbildētāja: Consiliul Concurenței

Prejudiciālie jautājumi

Vai, pastāvot praksei sadalīt klientus, to faktiskais galīgais skaits ir būtisks, lai varētu uzskatīt, ka izpildās LESD 101. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais būtiska konkurences kropļojuma nosacījums?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. aprīlī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Sudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA/Fazenda Pública

(Lieta C-174/14)

(2014/C 212/16)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Sudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA

Otra lietas daļiņiece: Fazenda Pública

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai publisko tiesību subjekta jēdzienu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē valsts tiesa var skaidrot, atsaucoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK⁽²⁾ 1. panta 9. punktā normatīvi noteikto publisko tiesību subjekta jēdzienu?
- 2) Vai publisko tiesību subjekta, kas rīkojas kā valsts iestāde, Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē, jēdzienam atbilst iestāde, kas ir dibināta kā akciju sabiedrība ar tikai un vienīgi publisku kapitālu un pilnībā pieder Azoru salu autonomajam reģionam un kuras darbības mērķis ir veikt konsultatīvu darbību un nodrošināt Reģionālās veselības aizsardzības sistēmas jomas pārvaldību tālab, lai to attīstītu un racionalizētu, atbilstoši ar Azoru salu autonomo reģionu noslēgtajiem plānošanas līgumiem, un kurai šis autonomais reģions, kam sākotnēji ir pienākums nodrošināt veselības aprūpes sabiedrisko pakalpojumu, ir deleģējis savas pilnvaras šajā jomā?
- 3) Vai, ņemot vērā šīs pašas direktīvas noteikumus, var uzskatīt, ka sabiedrības šo plānošanas līgumu izpildei vajadzīgo finanšu līdzekļu piešķiruma formā saņemtā atlīdzība ir maksa par sniegtajiem pakalpojumiem, lai to kvalificētu par PVN maksātāju?

- 4) Vai gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, minētā sabiedrība atbilst Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem neapliekamībai ar nodokli?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. aprīlī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – krimināllieta pret G

(Lieta C-181/14)

(2014/C 212/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieks pamatlietā

G

Prejudiciālais jautājums

Vai 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK ⁽²⁾, 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vielas vai vielu salikumi šīs tiesību normas izpratnē, kuri tikai pārveido cilvēka fizioloģiskās funkcijas – tātad neatjauno vai neuzlabo tās – par zālēm ir jāuzskata tikai tad, ja tie dod terapeitisku labumu vai katrā ziņā izraisa labvēlīgu fizioloģisko funkciju pārveidošanu? Vai tādējādi vielas vai vielu salikumi, kuri tiek lietoti vienīgi to reibumu radošās psihoaktīvās iedarbībās dēļ un turklāt katrā ziņā ir bīstama veselībai, neietilpst direktīvas zāļu jēdzienā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, OV L 311, 67. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/27/EK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, OV L 136, 34. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-528/09 Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Eiropas Savienības Padome 2014. gada 14. aprīlī iesniedza ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. u.c.

(Lieta C-186/14 P)

(2014/C 212/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Arce ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, iepriekš Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, TMK-Artrom SA, Silcotub SA, Dalmine SpA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, iepriekš Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, iepriekš V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, iepriekš V & M Deutschland GmbH, voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s. (pārstāvji – Dr G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Pārējās lietas dalībnieces: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-528/09;
- noraidīt pirmajā instancē izvirzīto trešā pamata pirmo daļu;
- pārējā daļā nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelāciju un par tiesvedību Vispārējā tiesā lietā T-528/09.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi trīs kļūdas tiesību piemērošanā.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 3. panta 7. punktu, lemjot, ka iestādes nebija tiesīgas ņemt vērā to, ka situācija, kurā ir neparasti augsts pieprasījums, visdrīzāk beigsies un ka “normāla” pieprasījuma situācijā atklāsies patiesās importa par dempinga cenām sekas, un ka iestādes pieprasījuma samazinājumu ir uzskatījušas par importa par dempinga cenām sekām.

Otrkārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi Antidempinga pamatregulas 3. panta 9. punktu un pārkāpusi Antidempinga pamatregulas 6. panta 1. punktu, atceļot apstrīdēto Regulu ⁽²⁾, pamatojoties uz to, ka Komisijas prognozes Pagaidu regulā par importa par dempinga cenām iespējamo apjomu un cenu attīstību, kā apgalvots, pilnībā nesaskanēja ar datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

Treškārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka iestāžu secinājumos ir pieļautas acīmredzamas kļūdas novērtējumā, un Vispārējā tiesa nav ievērojusi tiesas kontrolei noteiktās robežas.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), kas ir aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (kodificēta versija) (OV L 343, 51. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un cauruļu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 262, 19. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-528/09 *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd*/Eiropas Savienības Padome 2014. gada 15. aprīlī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-193/14 P)

(2014/C 212/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J.-P. Hix, pārstāvis, B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd*, Eiropas Komisija, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.*, *ArcelorMittal Tubular Products Roman SA*, *Benteler Deutschland GmbH*, iepriekš *Benteler Stahl/Rohr GmbH*, *Ovako Tube & Ring AB*, *Rohrwerk Maxhütte GmbH*, *Dalmine SpA*, *Silcotub SA*, *TMK-Artrom SA*, *Tubos Reunidos, SA*, *Vallourec Oil and Gas France*, iepriekš *Vallourec Mannesmann Oil & Gas France*, *Vallourec Tubes France*, iepriekš *V & M France*, *Vallourec Deutschland GmbH*, iepriekš *V & M Deutschland GmbH*, *voestalpine Tubulars GmbH*, *Železiarne Podbrezová a.s.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-528/09 “*Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd*/Eiropas Savienības Padome”;

- noraidīt prasītāju pirmajā instancē izvirzīto trešā pamata pirmo daļu kā juridiski nepamatotu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai otrreizējai izskatīšanai attiecībā uz atlikušajiem pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem, ciktāl Vispārējā tiesa nav konstatējusi lietas faktus;
- piespriest *Hubei* atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Padome apgalvo, ka spriedums, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība, ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

- pirmkārt, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 3. panta 5. punktu un sagrozījusi tajā iesniegto pierādījumu skaidro jēgu, jo tā ir veikusi daļēju un nepilnīgu novērtējumu par juridiski noteiktajiem faktoriem, lai konstatētu, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bija apdraudēta;
- otrkārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un tad kļūdaini piemērojusi Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu saistībā ar paredzēto pieprasījuma kritumu;
- treškārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Antidempinga pamatregulas 3. panta 9. punktu attiecībā kaitējuma apdraudējuma analīzi;
- ceturtkārt, Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savas kompetences robežas, jo tā ir aizstājusi Savienības iestāžu sniegto novērtējumu ar savu novērtējumu par aplūkotajiem ekonomiskajiem faktoriem.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), kas ir aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (kodificēta versija) (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-205/14)

(2014/C 212/20)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *P. Guerra e Andrade* un *F. Wilman*)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot laika nišu koordinators funkcionālo un finansiālo neatkarību, Portugāles Republika nav izpildījusi Regulas (EEK) Nr. 95/93 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugālē laika nišu koordinators ir ANA – privāta komercsabiedrība, kas pārvalda lidostas, un kas tādējādi neatbilst Regulā (EEK) Nr. 95/93 paredzētajām neatkarības prasībām.

Nemot vērā, ka valsts laika nišu koordinācijas sadale ir cieši saistīta ar ANA un ir atkarīga tikai no šīs sabiedrības, nav ievērota Savienības tiesības pieprasītā funkcionālā un finansiālā neatkarība.

(¹) Padomes 1993. gada 18. janvāra Regula (EEK) Nr. 95/93 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās (OV L 14, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-206/14)

(2014/C 212/21)

Tiesvedības valoda – igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Pignataro-Nolin, E. Randvere)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, netransponējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK (¹) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK (²) atcelšanu 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, 4. panta 1. punkta otro daļu un 4. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu, Igaunijas Republika nav izpildījusi minētajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Nepieņemot un/vai nepieņemot pareizi normatīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, Igaunijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus.

(¹) OV L 41, 26. lpp.

(²) OV L 158, 56. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā T-128/11 LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd/Eiropas Komisija 2014. gada 7. maijā iesniedza LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd

(Lieta C-227/14)

(2014/C 212/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd (pārstāvji – A. Winckler, advokāts, F.-C. Laprévote, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- daļēji atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-128/11, ciktāl ar to noraidīta to prasība daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 8. decembra lēmumu lietā COMP/39.309;
- pamatojoties uz Vispārējā tiesā iesniegtajiem elementiem, daļēji atcelt Komisijas lēmumu un samazināt ar šo lēmumu noteikto soda naudu apmēru; *LG Display* šīs prasības pamatojumam A.2. pielikumā iesniedz tabulu ar precīziem soda naudu aprēķiniem dažādos gadījumos. *LG Display* norāda, ka Tiesas rīcībā šajā ziņā ir pietiekama informācija, lai tā varētu īstenot savu neierobežoto kompetenci;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *LG Display* tiesāšanās izdevumus un citas izmaksas un izdevumus, kas tai radušies saistībā ar šo lietu, un
- veikt jebkuru pasākumu, ko Tiesa uzskatītu par piemērotu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu *LG Display* apstrīd Vispārējās tiesas secinājumu, saskaņā ar kuru Komisija, lai aprēķinātu *LG Display* soda naudu, pamatoti *LG Display* apgrozījumu iekļāva tās mātesuzņēmumu *LGE* un *Philips* apgrozījumu vērtībā. Šo pamatu veido divas daļas. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neesot norādījusi juridiski pietiekamu pamatojumu, esot acīmredzami sagrozījusi pierādījumus, esot pārkāpusi *LG Display* tiesības uz aizstāvību un neesot īstenojusi savu neierobežoto kompetenci, nospriežot, ka Komisija iekšējo apgrozījumu var iekļaut apgrozījumu vērtībā, balstoties uz kurām aprēķināma soda nauda, pamatojoties vienīgi uz to, ka šādi apgrozījumi tika īstenoti tirgū, kuru iespaidoja aizliegtās vienošanās, kuras dalībniece bija *LG Display*. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neesot sniegusi juridiski pietiekamu pamatojumu, esot acīmredzami sagrozījusi pierādījumus un pārkāpusi *LG Display* tiesības uz aizstāvību, atstājot negrozītu Komisijas secinājumu, saskaņā ar kuru iekšējo apgrozījumu patiešām ietekmēja aizliegtās vienošanās.

Ar savu otro pamatu *LG Display* apstrīd Vispārējās tiesas secinājumu, ka Komisija pamatoti ir atteikusies *LG Display* piešķirt daļēju atbrīvojumu no soda naudas par 2005. gadu. Šis pamats iedalās divās daļās. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu materiālo tiesību piemērošanā un neesot norādījusi juridiski pietiekamu pamatojumu, piešķirot prasītājam pilnīgu atbrīvojumu [no soda naudas], kas ir labvēlīgāks stāvoklis salīdzinājumā ar daļēju atbrīvojumu. Otrkārt, Vispārējā tiesa acīmredzami esot sagrozījusi pierādījumus un esot pieļāvusi kļūdu materiālo tiesību piemērošanā, atsakot *LG Display* piešķirt daļēju atbrīvojumu no soda naudas attiecībā uz laikposmu no 2005. gada 26. augusta, kas ir datums, pēc kura Komisijai vairs nebija pierādījumu, kurus iesniedza pieteikuma par atbrīvojuma no soda naudas piešķiršanu iesniedzējs un kuri ļautu konstatēt, ka *LG Display* nepārtraukti bija aizliegtās vienošanās dalībniece.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā T-91/11 *InnoLux Corp.*, iepriekš *Chimei InnoLux Corp.*/Eiropas Komisija 2014. gada 8. maijā iesniedza *InnoLux Corp.*, iepriekš *Chimei InnoLux Corp.*

(Lieta C-231/14 P)

(2014/C 212/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *InnoLux Corp.*, iepriekš *Chimei InnoLux Corp.* (pārstāvji – J.-F. Bellis, advokāts, R. Burton, Solicitor)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to tika apstiprināts naudas sods, kas apstrīdētajā lēmumā uzlikts *InnoLux*, pamatojoties uz LCD paneļu piegāžu, kas grupas ietvaros tika veiktas uz apelācijas sūdzības iesniedzējas rūpnīcām Ķīnā un Taivānā, vērtību;

- atcelt Komisijas lēmumu, ciktāl ar to *InnoLux* tika uzlikts naudas sods, pamatojoties uz LCD paneļu piegāžu, kas grupas ietvaros tika veiktas uz apelācijas sūdzības iesniedzējas rūpnīcām Ķīnā un Taivānā, vērtību;
- līdz ar to samazināt *InnoLux* uzlikto naudas sodu līdz 173 miljoniem euro un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka grupas ietvaros veiktās LCD paneļu piegādes uz apelācijas sūdzības iesniedzējas rūpnīcām Ķīnā un Taivānā ietilpst LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas jomā, tikai tādēļ, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja EEZ teritorijā tirgoja LCD paneļus, kuri bija iestrādāti datoru monitoros attiecīgajās rūpnīcās.

Šis pamats ir balstīts uz šādiem argumentiem:

- a) pārkāpuma konstatēšana apstrīdētajā lēmumā attiecas tikai uz LCD paneļu piegādi EEZ teritorijā neatkarīgi no tā, vai tie tika pārdoti trešajiem uzņēmumiem vai arī piegādāti grupas ietvaros, un nekādi nav nošķirtas piegādes, ko grupas ietvaros veica tādi aizliegtajā vienošanās vertikāli iesaistītie dalībnieki, kuri ar pircēju, kurš ar tiem ir saistīts, veido vienotu uzņēmumu, no piegādēm, ko veikuši dalībnieki, kuri neveido vienotu uzņēmumu.
 - b) Jēdziena “pārveidoto produktu tieša pārdošana EEZ” izmantošana ir pretrunā principam, kas ir sprieduma lietā *Europa Carton*/Komisija pamatā un saskaņā ar kuru pret grupas ietvaros veiktajām piegādēm ir jābūt tieši tādai pašai attieksmei kā pret pārdošanu trešajiem uzņēmumiem.
 - c) Sprieduma lietā “Kokšķiedras masa I” piemērošanas doktrīnai ir pretrunā LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošana LCD paneļu piegādēm ārpus EEZ teritorijas.
 - d) Jēdziena “pārveidoto produktu tieša pārdošana EEZ” piemērošanas rezultātā no LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas jomas prettiesiski tiek izslēgti darījumi, kas tika veikti saistībā ar LCD paneļiem un tiek ierobežota konkurence EEZ teritorijā, pamatojoties uz argumentāciju, ko Tiesa tieši ir noraidījusi spriedumā lietā *Commercial Solvents*.
 - e) ES konkurences tiesību eksteritoriālā piemērošana, kas izriet no jēdziena “pārveidoto produktu tieša pārdošana EEZ” izmantošanas, rada risku, ka uzņēmumiem varētu tikt uzlikts dubults sods, kā arī rasties kompetenču konflikts ar citām konkurences iestādēm.
2. Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Komisija tā saukto “pārveidoto produktu tiešas pārdošanas EEZ” kategorijas piemērojamību visām Komisijas lēmuma adresātu grupas ietvaros veiktajām LCD paneļu piegādēm bija novērtējusi, “pamatojoties uz tiem pašiem objektīvajiem kritērijiem”, tajā pat laikā noraidot kā nepieņemamus visus apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos pamatus, lai apstrīdētu izmantotā kritērija – kurš šajā gadījumā tika pielietots, lai lēmuma adresāti veidoja vienotu uzņēmumu ar tirgus dalībniekiem, ar kuriem tie bija saistīti – lietderību, objektivitāti un konsekveni.

Šis pamats ir balstīts uz šādiem argumentiem:

- a) Tas, vai apstrīdētā lēmuma vertikāli integrētie adresāti veido vienotu uzņēmumu ar pircējiem, ar kuriem tie ir saistīti, nav “objektīva atšķirība”, kas pamato atšķirīgu attieksmi pret to attiecīgajām piegādēm grupas ietvaros.
- b) Uz tiesiskuma principu nevar atsaukties, lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru pret tās veiktajām LCD paneļu piegādēm grupas ietvaros būtu jāizmanto tāda paša metode, kā tā, kas tika piemērota sabiedrības *LG Display* un *AUO* grupas ietvaros veiktajām LCD paneļu piegādēm, jo šī metode esot pilnībā tiesiska.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – SIA “Ostas celtnieks”/Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Lieta C-234/14)

(2014/C 212/24)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SIA "Ostas celtnieks"

Atbildētāji: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK⁽¹⁾ par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, iekļautās tiesību normas ir interpretējama tādējādi, ka tās, lai samazinātu līguma neizpildes risku, pieļauj konkursa nolikumā izvirzīt prasību atbilstoši kurai gadījumā, ja ar pretendentu, kurš balstās uz citu uzņēmēju iespējām, tiks nolemts slēgt līgumu, tad pirms tā noslēgšanas pretendentam ar šiem uzņēmējiem jānoslēdz sabiedrības līgums (iekļaujot sabiedrības līgumā konkrētus konkursa nolikuma atrunātus punktus) vai jādibina pilnsabiedrība?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-236/14)

(2014/C 212/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka nepieņemot noteikumus, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/28/EK⁽¹⁾ par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, 2. panta f), h), m), n) un o) punkta noteiktās definīcijas un 3. panta 2. un 4. punktā, 5. pantā, 13. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā, 15. panta 6. punkta e) apakšpunktā, 16. panta 1., 3., 5. un 6. punktā, 7. punkta otrajā teikumā un 8. punktā, 17. panta 1.–5. punktā, 17. panta 6. punktā noteiktas prasības attiecībā uz bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, 17. panta 8. punktā, 18. panta 1. un 3. punktā noteiktas prasības attiecībā uz bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, 18. panta 7. punktā, 19. panta 1. un 3. punktā, 21. panta 1. punkta otrajā teikumā un II–V un VII pielikumā noteiktās prasības vai katrā ziņā šādus noteikumus nepaziņojot Komisijai, Īrija nav izpildījusi minētās direktīvas 27. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu noteikt sodanaudu EUR 25 447,50 dienā, kas Īrijai jāmaksā, sākot no Tiesas sprieduma pasludināšanas dienas, un kas iemaksājama Savienības pašu resursu kontā, par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot direktīvas, kas pieņemta saskaņā ar likumdošanas procedūru, transponēšanas pasākumus; un
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2010. gada 5. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 140, 16. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – *Toshiba/Komisija*

(Lieta T-519/09) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Spēka transformatoru tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Nolīgums par tirgus sadali — Pierādījums par norobežošanu no aizliegtās vienošanās — Konkurences ierobežojums — Ietekme uz tirdzniecību — Šķēršļi iekļūšanai tirgū — Naudas sodi — Pamatsumma — Atsauces gads — 2006. gada pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai 18. punkts — Fiktīvas tirgus daļas izmantošana EEZ tirgū

(2014/C 212/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Toshiba Corp.* (Tokija, Japāna) (pārstāvji – J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, J. Jourdan un P. Berghe, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Bourke un K. Mojzesowicz, vēlāk K. Mojzesowicz un F. Ronkes Agerbeek)

Priekšmets

Prasība, galvenokārt, atcelt Komisijas 2009. gada 7. oktobra lēmumu par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39.129 – Spēka transformatori), un, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam šajā lēmumā uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Toshiba Corp.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 51, 27.2.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – *Catinis/Komisija*

(Lieta T-447/11) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti OLAF veiktā izmeklēšanā, kas attiecas uz infrastruktūras modernizācijas projekta īstenošanu Sīrijā — Pieklūves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību

(2014/C 212/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Lian Catinis* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis – S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-P. Keppenne un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) 2011. gada 10. jūnija lēmumu par atteikumu apmierināt apgalvoto lūgumu, kura mērķis ir panākt OLAF izmeklēšanas saistībā ar infrastruktūras modernizācijas projekta īstenošanu Sirijā izbeigšanu, no vienas puses, un piešķirt piekļuvi noteiktiem šīs izmeklēšanas lietas materiālu dokumentiem, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lian Catinis atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 298, 8.10.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 23. maija spriedums – European Dynamics Luxembourg/ECB

(Lieta T-553/11) ⁽¹⁾

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Pakalpojumu sniegšana ECB informātikas infrastruktūras un lietojumprogrammu jomā — Kandidatūras noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams akts — Pieņemamība — Atlases kritēriji — Kandidatūras atbilstība uzaicinājumā iesniegt kandidatūru paredzētajiem nosacījumiem — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesību pieprasīt paskaidrojumus par kandidatūru neizmantošana — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Prasība par zaudējumu atlīdzību

(2014/C 212/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburga) (pārstāvji – N. Korogiannakis un M. Dermitzakis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka (ECB) (pārstāvji – F. von Lindeiner un P. Pfeifhofe)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt ECB lēmumu noraidīt uzņēmumu, tostarp prasītājas, pagaidu apvienības kandidatūru uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu sarunu procedūrā, kas attiecās uz informātikas pakalpojumiem, ECB publiskā iepirkuma līgumu uzraudzības iestādes lēmumu noraidīt par šo lēmumu celto prasību, kā arī visus saistītos ECB lēmumus, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) European Dynamics Luxembourg SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 7.1.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – Eni/ITSB – Emi (IP) (“ENI”)(Lieta T-599/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ENI” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “EMI” — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Daļējs reģistrācijas atteikums

(2014/C 212/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eni SpA (Roma, Itālija) (pārstāvji – D. De Simone un G. Orsoni, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – C. Negro un D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: EMI (IP) Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, barrister)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 8. septembra lēmumu lietā R 2439/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp EMI (IP) Ltd un Eni SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eni SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 32, 4.2.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – Guangdong Kito Ceramics u.c./Padome(Lieta T-633/11) ⁽¹⁾

Dempings — Ķīnas izcelsmes flīžu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Sadarbības neesamība — Nepieciešamā informācija — Paredzētie termiņi — Pieejamie dati — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 18. panta 1. un 3. punkts

(2014/C 212/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Guangdong Kito Ceramics Co. Ltd (Foshan, Ķīna), Jingdezhen Kito Ceramic Co. Ltd (Jingdezhen, Ķīna), Jingdezhen Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Jingdezhen), Zhaoqing Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Sihui, Ķīna) (pārstāvis – M. Sánchez Rydelski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J.-P. Hix, pārstāvis, kam sākotnēji palīdzēja G. Berrisch, advokāts, un N. Chesaites, barrister, vēlāk D. Geradin, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, M. França un A. Stobiecka-Kuik), Cerame-Unie AISBL (Brisele, Beļģija), Asociación Española de Fabricantes de Azulejos y Pavimentos Cerámicos (ASCER) (Castellón de la Plana, Spānija), Confindustria Ceramica (Sassuolo, Itālija), Casalgrande Padana SpA (Casalgrande, Itālija) un Etruria Design Srl (Modēna, Itālija) (pārstāvji – V. Akritidis un Y. Melin, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 12. septembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam (OV L 238, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Prasītājas sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 4) *Cerame-Unie AISBL, Asociación Española de Fabricantes de Azulejos y Pavimentos Cerámicos (ASCER), Confindustria Ceramica, Casalgrande Padana SpA un Etruria Design Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.*

⁽¹⁾ OV C 32, 4.2.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – *Mocová*/Komisija

(Lieta T-347/12 P) ⁽¹⁾

Apelācijas sūdzība — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums nepagarināt darba līgumu — Sūdzības noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Lēmumā par sūdzības noraidīšanu ietverts pamats

(2014/C 212/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Dana Mocová* (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji – *D. de Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis* un *É. Marchal*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J. Currall* un *D. Martin*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2012. gada 13. jūnija spriedumu lietā F-41/11 *Mocová*/Komisija (Krājumā vēl nav publicēs) un ar kuru tiek prasīts atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Prasību noraidīt;*
- 2) *Dana Mocová sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies Eiropas Komisijai.*

⁽¹⁾ OV C 86, 23.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – Komisija/Macchia(Lieta T-368/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums nepagarināt līgumu — Civildienesta tiesas kompetence — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta 1. daļa — Rūpības pienākums — Dienesta interešu jēdziens — Aizliegums pārsniegt prasījuma robežas — Sacīkstes princips

(2014/C 212/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un D. Martin)

Otrs lietas dalībnieks: Luigi Macchia (Varèse, Itālija) (pārstāvji – S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, avocats)

PriekšmetsApelācijas sūdzība, kas celta par Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2012. gada 13. jūnija spriedumu lietā F-63/11 *Macchia*/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), ar ko lūdz šo spriedumu atcelt.**Rezolutīvā daļa:**

- 1) atcelt Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2012. gada 13. jūnija spriedumu lietā F-63/11 *Macchia*/Komisija tiktāl, ciktāl ar to tika atcelts Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektora 2010. gada 12. augusta lēmums noraidīt Luigi Macchia lūgumu pagarināt viņa pagaidu darbinieka darba līgumu, un līdz ar to noraidīts Macchia lūgums viņu reintegrēt OLAF darbinieku sarakstā, un prasība atlīdzināt ciestos materiālos zaudējumus kā priekšlaicīga;
- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai;
- 4) lēmuma par pārējiem tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 311, 13.10.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – BG/Ombuds(Lieta T-406/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Disciplinārie pasākumi — Sods atstādināšana no amata bez pensijas tiesību zaudēšanas — Iepriekšējas izmeklēšanas esamība valsts tiesā lēmuma par atstādināšanu no amata pieņemšanas brīdī — Vienlīdzīga attieksme — Aizliegums atlaist no darba grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā

(2014/C 212/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BG (Strasbūra, Francija) (pārstāvji – L. Levi un A. Blot, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ombuds (pārstāvji – J. Sant'Anna, pārstāvis, kam palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, avocats)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2012. gada 17. jūlija spriedumu lietā F-54/11 BG/Ombuds (Krājumā vēl nav publicēts), kurā lūgts atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) BG sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies Eiropas Ombudam.

⁽¹⁾ OV C 156, 1.6.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – Bateaux mouches/ITSB (“BATEAUX-MOUCHES”)

(Lieta T-553/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “BATEAUX-MOUCHES” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts

(2014/C 212/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Compagnie des bateaux mouches SA* (Parīze, Francija) (pārstāvis – G. Barbaut, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 9. oktobra lēmumu lietā R 1709/2011–2 attiecībā uz grafiska apzīmējuma “BATEAUX-MOUCHES” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Compagnie des bateaux mouches SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 55, 23.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. maija spriedums – Melt Water/ITSB (“NUEVA”)(Lieta T-61/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “NUEVA” reģistrācijas pieteikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 60. pants — Pienākuma samaksāt apelācijas nodevu noteiktajā termiņā neievērošana — Vienas valodas redakcijas neskaidrība — Vienveidīga interpretācija — Neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara — Atvainojama maldība — Rūpības un uzmanības pienākums

(2014/C 212/35)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Research and Production Company “Melt Water” UAB* (Klaipēda, Lietuva) (pārstāvji – V. Viešiūnaitė un J. Stucka, advokātes)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – V. Melgar un J. Ivanauskas)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju ceturtais padomes 2012. gada 3. decembra lēmumu lietā R 1794/2012-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu “NUEVA” kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITS B) sedz savus, kā arī atlīdzina *Research and Production Company “Melt Water” UAB* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – Walcher Meßtechnik/ITSB (“HIPERDRIVE”)(Lieta T-95/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HIPERDRIVE” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2014/C 212/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Walcher Meßtechnik GmbH* (Kirchzarten, Vācija) (pārstāvis – S. Walter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Poch)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1779/2012-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “HIPERDRIVE” kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Walcher Meßtechnik GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums – NIIT Insurance Technologies/ITSB (“EXACT”)

(Lieta T-228/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EXACT” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīga attieksme — LESD 56. pants

(2014/C 212/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *NIIT Insurance Technologies Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – M. Wirtz, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Schifko)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2013. gada 18. februāra lēmumu lietā R 1307/2012–4 saistībā ar pieteikumu vārdisku apzīmējumu “EXACT” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *NIIT Insurance Technologies Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 189, 29.6.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. maija rīkojums – Marcuccio/Komisija

(Lieta T-207/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Akts, kas pieņemts pēc pieteikuma pievienot dokumentu lietai, kura ir sagatavota, lai pārbaudītu lūgumu ar prasītāju notikušo gadījumu atzīt par nelaimes gadījumu — Nelabvēlīga akta neesamība — Sagatavojošs tiesību akts — Informējošs tiesību akts — Civildienesta tiesas reglamenta 94. panta a) punkts — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība

(2014/C 212/38)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Luigi Marcuccio* (Trieste, Itālija) (pārstāvis – G. Cipressa, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Berardis-Kayser, J. Currall un G. Gattinara, piedaloties A. Dal Ferro, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 29. februāra rīkojumu lietā F-3/11 *Marcuccio*/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), kurā tika lūgts šo rīkojumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Luigi Marcuccio sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. maija rīkojums – *Spain Doce 13/ITSB – Ovejero Jiménez un Becerra Guibert* (“VICTORIA DELEF”)

(Lieta T-359/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Daļējs reģistrācijas atteikums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 212/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Spain Doce 13, SL (Crevillente, Spānija)* (pārstāvis – S. Rizzo, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – O. Mondéjar Ortuño)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: *Gregorio Ovejero Jiménez (Alicante, Spānija)* un *María Luisa Cristina Becerra Guibert (Alicante)* (pārstāvis – M. Veiga Serrano, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 1046/2012-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Gregorio Ovejero Jiménez* un *María Luisa Cristina Becerra Guibert*, no vienas puses, un *Spain Doce 13*, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem;
- 3) personas, kas iestājušās lietā, sedz savus, kā arī atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. maija rīkojums – Sharp/ITSB (“BIG PAD”)(Lieta T-567/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “BIG PAD” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota

(2014/C 212/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sharp KK (Osaka, Japāna) (pārstāvji – G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda un E. Armero, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – O. Mondéjar Ortuño)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2013. gada 5. augusta lēmumu R 2131/2012–2 saistībā ar pieteikumu grafisku apzīmējumu “BIG PAD” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Sharp KK atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 24, 25.1.2014.

Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Mo Industries/ITSB (“Splendid”)

(Lieta T-203/14)

(2014/C 212/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mo Industries LLC (Losandželosa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 1542/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Splendid”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 613 131

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – Schroeder/Padome un Komisija

(Lieta T-205/14)

(2014/C 212/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: I. Schroeder KG (GmbH & Co.) (Hamburga, Vācija) (pārstāvis –K. Landry, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- piespriest atbildētājām samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību EUR 345 644 apmērā, pieskaitot procentus ar likmi 8 % gadā, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, vai atzīt, ka tai ir tiesības pieprasīt no atbildētājām zaudējumu atlīdzību;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai radušies tādēļ, ka tikusi pieņemta Regula (EK) Nr. 1355/2008⁽¹⁾, kas atzīta par spēkā neesošu ar Tiesas 2012. gada 22. marta spriedumu lietā C-338/10 GLS.

Prasītāja apgalvo, ka, lai arī valsts muitas iestādes tai ir atmaksājušas, pamatojoties uz šo regulu, nepareizi iekasētos antidempinga maksājumus, tai esot tikuši nodarīti saimnieciski zaudējumi, jo, tā kā tai bija radies likvīdu līdzekļu trūkums, tai bija jāņem papildu bankas kredīti, par kuriem jāmaksā atbilstoši tirgus cenām. Tādēļ tā lūdz atlīdzināt starpību starp samaksājamiem bankas kredīta procentiem un zemākas likmes procentiem, kas tai būtu bijis jāmaksā, ja nebūtu tikuši uzlikti antidempinga maksājumi. Prasītāja šajā saistībā apgalvo, ka atbildētājas, prettiesiski pieņemot Regulu Nr. 1355/2008, ir pieļāvušas pietiekami būtisku pienācīgas rūpības un labas pārvaldības prasību pārkāpumu, tādējādi prasītājam nodarot citādi neatlīdzināmus zaudējumus, jo attiecīgajās valsts tiesību normās par importu nav paredzētas tiesības uz procentu par summu starpību samaksāšanu nodokļu maksātājam, sākot no samaksāšanas dienas.

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 350, 35. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – Hüpeden/Padome un Komisija

(Lieta T-206/14)

(2014/C 212/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hüpeden & Co. (GmbH & Co.) KG (Hamburga, Vācija) (pārstāvis –K. Landry, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētājām samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību EUR 118 762,57 apmērā, pieskaitot procentus ar likmi 8 % gadā, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, vai atzīt, ka tai ir tiesības pieprasīt no atbildētājām zaudējumu atlīdzību;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai radušies tādēļ, ka tikusi pieņemta Regula (EK) Nr. 1355/2008 ⁽¹⁾, kas atzīta par spēkā neesošu ar Tiesas 2012. gada 22. marta spriedumu lietā C-338/10 GLS.

Prasītāja apgalvo, ka, lai arī valsts muitas iestādes tai ir atmaksājušas, pamatojoties uz šo regulu, nepareizi iekasētos antidempinga maksājumus, tai esot tikuši nodarīti saimnieciski zaudējumi, jo, tā kā tai bija radies likvīdu līdzekļu trūkums, tai bija jāņem papildu bankas kredīti, par kuriem jāmaksā atbilstoši tirgus cenām, kā arī īslaicīgi kredīti ar fiksētu likmi. Tādēļ tā lūdz atlīdzināt starpību starp samaksātajiem bankas kredīta procentiem un zemākas likmes procentiem, kas tai būtu bijis jāmaksā, ja nebūtu tikuši uzlikti antidempinga maksājumi. Prasītāja šajā saistībā apgalvo, ka atbildētājas, prettiesiski pieņemot Regulu Nr. 1355/2008, ir pieļāvušas pietiekami būtisku pienācīgas rūpības un labas pārvaldības prasību pārkāpumu, tādējādi prasītājam nodarot citādi neatlīdzināmus zaudējumus, jo attiecīgajās valsts tiesību normās par importu nav paredzētas tiesības uz procentu par summu starpību samaksāšanu nodokļu maksātājam, sākot no samaksāšanas dienas.

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 350, 35. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 15. aprīlī – Komisija/McCarron Poultry

(Lieta T-226/14)

(2014/C 212/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Van der Hout, advokāts, un L. Cappelletti un F. Moro)

Atbildētāja: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Īrija)

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājai samaksāt Eiropas Komisijai parādu EUR 976 663,34 apmērā, kas atbilst pamatsummai EUR 900 662,25 un EUR 76 001,09 kā nokavējuma procentiem, kas aprēķināti pēc 2,50 % likmes par laikposmu no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 15. aprīlim;
- piespriest atbildētājai samaksāt Eiropas Komisijai summu EUR 61 690 dienā, kas ir procentu maksājums no 2014. gada 16. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks atmaksāts pilnībā; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šis pieteikums ir iesniegts saskaņā ar LESD 272. pantu, lūdzot Vispārējās tiesas spriedumu, kurā piespriests atbildētājai atlīdzināt Eiropas Komisijai pamatsummu EUR 900 662,25 un procentus saistībā ar līgumu Nr. NNE5/1999/20229 "par Kopienas pasākumiem saistībā ar īpašo pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu programmu "Energētika, vide un noturīga attīstība" – B daļa: Energētikas programma".

Sava pieteikuma pamatojumam Eiropas Komisija izvirza vienu vienīgu pamatu: Komisija apgalvo, ka, neatmaksājot Komisijai starpību starp Savienības finansiālo ieguldījumu, kas maksājams atbildētājam, un kopējo piešķirto summu, kuru tā jau saņēmusi, atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumsaistības. Atbildētājam maksājams finansiālais atbalsts esot mazāks par kopējo summu, kuru prasītāja ir samaksājusi avansa un starpposmu maksājumu veidā. Tādēļ Komisija apgalvo, ka saskaņā ar līgumu atbildētāja ir atbildīga par maksājamo summu.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. aprīlī – EGBA un RGA/Komisija

(Lieta T-238/14)

(2014/C 212/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: European Gaming and Betting Association (EGBA) (Brisele, Beļģija) un The Remote Gambling Association (RGA) (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – S. Brankin, Solicitor, T. De Meese, E. Wijckmans un M. Mudrony, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmumu par valsts atbalstu SA.30753 (C 34/10) (ex N 140/10), ko Francija plāno sniegt zirgu skriešanās sacīkšu sabiedrībām (OV 2014, L 14, 17. lpp.), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpti būtiski procedūras noteikumi, kas ietverti [LESD] 108. panta 2. punktā vai izriet no tā, labas pārvaldības princips un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 47. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpti LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts un labas pārvaldības princips, jo
 - pasākums nav nepieciešams un tāpēc tam nav patiesa vispārējo interešu mērķa;
 - pasākums ietver izmaksas, kas nav attaisnotas ar vispārējām interesēm;
 - pasākums nav piemērots līdzeklis, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķi;
 - pasākums kropļo konkurenci un kaitē tirdzniecībai, un
 - novērtējot pasākumu, Komisija nav ņēmusi vērā vispārējo kontekstu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka dažādos apstrīdētā pasākuma aspektos Komisija nav pienācīgi norādījusi pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. aprīlī – Monard/Komisija

(Lieta T-239/14)

(2014/C 212/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Eva Monard (Kessel-Lo, Beļģija)* (pārstāvis – R. Antonini, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu Nr. Ref. Ares(2014) 321920 (Nr. SG.B.4/RH/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 285433), kuru [2014. gada] 10. februārī saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 Īstenošanas noteikumu 4. pantu pieņēmis ģenerālsēkretārs attiecībā uz *Eva Monard* atkārtoto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (GESTDEM 4641/2011);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (turpmāk tekstā – “LES”) 1. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 15. un 298. pantu, pamattiesībām piekļūt dokumentiem, LES 6. panta 1. punktu, to lasot kopā ar 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, kura pieņemta Strasbūrā 2007. gada 12. decembrī (turpmāk tekstā – “Harta”), 42. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1049/2001”) 2. panta 1. punktu, Komisijas esot bijis pienākums prasītājai piešķirt piekļuvi dokumentiem. To arī apstiprina Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta piemērošana *a contrario*. Šo neveicot un (nepareizi) balstoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā un 4. panta 2. punkta otrajā un trešajā ievilkumā noteiktajiem izņēmumiem, Komisija esot nepareizi piemērojusi attiecīgos noteikumus un nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Komisija neesot arī pareizi piemērojusi 4. panta 6. punktu un 4. panta 7. punktu un nepareizi izmantojusi savas minētajos noteikumos paredzētās pilnvaras.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, laicīgi neizskatot prasītājas atkārtoto pieteikumu un pagarinot atbildes uz šo atkārtoto pieteikumu sniegšanai paredzēto termiņu lietā, kas nebija izņēmuma gadījums, Komisija ir pārkāpusi LES 1. pantu, LESD 15. pantu un 298. pantu, pamattiesības piekļūt dokumentiem, LES 6. panta 1. punktu, to lasot kopā ar Hartas 42. pantu un Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. un 2. punktu. Tādējādi, nepamatoti atliekot lēmuma par prasītājas atkārtotā pieteikuma pieņemšanu, Komisija esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras un nepareizi piemērojusi attiecīgos noteikumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 22. aprīlī – Promarc Technics/ITSB – PIS (Durvju daļa)

(Lieta T-251/14)

(2014/C 212/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Natorksi (Zabierzów, Polija)* (pārstāvis – J. Radłowski, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Petrycki i Sorys sp.j. (PIS) (Jasło, Polija)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2014. gada 29. janvāra lēmumu R 1464/2012–3;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēts dizainparaugs, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: dizainparaugs Nr. 1608365–0001

Dizainparauga īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: reģistrētais Kopienas dizainparaugs neesot jauns un tam neesot individuāla rakstura

Anulēšanas nodaļas lēmums: dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas dizainparaugiem 4.–9. panta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 5. maijā – Hipp/ITSB – Nestlé Nutrition (“Praebiotik”)

(Lieta T-315/14)

(2014/C 212/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hipp & Co. (Sachseln, Šveice)* (pārstāvji – *M. Kinkeldey, A. Wagner un S. Brandstätter*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Nestlé Nutrition GmbH* (Frankfurte pie Mainas, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 26. februāra lēmumu lietās R 1171/2012–4 un R 1326/2012–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme “Praebiotik” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 32. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 383 919

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: *Nestlé Nutrition GmbH*

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atcelšanu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu daļēji atcelt tādējādi, ka apstrīdētā preču zīme tiek pilnībā atzīta par atceltu. Hipp & Co. apelācijas sūdzību noraidīt.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts;
- Regulas Nr. 207/2009 78. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 30. aprīlī – Drogenhilfe Köln Projekt/ITSB (“Rauschbrille”)

(Lieta T-319/14)

(2014/C 212/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Drogenhilfe Köln Projekt gmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis – V. Schoene, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 1356/2013-1 un nodot lietu Birojam jaunai izskatīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Rauschbrille” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 41. un 44. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 5. maijā – Sephora/ITSB – Mayfield Trading (Divu vertikālu līniju attēls)

(Lieta T-320/14)

(2014/C 212/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sephora (Boulogne Billancourt, Francija) (pārstāvis – H. Delabarre, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Mayfield Trading Ltd (Lasvegasa, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtnās padomes 2014. gada 24. februāra lēmumu lietā R 1577/2013-4;

- apmierināt iebildumus un noraidīt Kopienas preču zīmes Nr. 10 214 773 reģistrācijas pieteikumu, ko 2011. gada 24. augustā iesniegusi sabiedrība *Mayfield Trading Ltd* attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē: “Parfimērijas izstrādājumi; epilācijas vaski; ēteriskās eļļas; ziepes; kosmētiskie līdzekļi; kosmētiskie krēmi; maki ar kosmētiskajiem līdzekļiem; epilācijas (līdzekļi); depilācijas ūdens; depilācijas gēls; kapilārie losjoni; zobu pastas”, un pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē: “Ziepju tirdzniecība; parfimērijas līdzekļi; krēmi; ēteriskās eļļas; kosmētiskas līdzekļi; vaski epilācijas veikšanai; depilācijas ūdens; depilācijas gēls un citas preces un palīg līdzekļi”, un 44. klasē: “Higiēnas un skaistumkopšanas pakalpojumi cilvēkiem vai dzīvniekiem; epilācijas pakalpojumi un skaistumkopšanas procedūras”;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā ITSB Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Mayfield Trading Ltd

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas attēlo divas vertikālas līnijas, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 35. un 44. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 214 773

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un starptautiska grafiska preču zīme, kas attēlo vertikālu līniju, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 12. maijā – Volkswagen/ITSB (“STREET”)

(Lieta T-321/14)

(2014/C 212/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvis – U. Sander, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 13. marta lēmumu lietā R 2025/2013-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “STREET” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12., 28. un 35. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 13. maijā – Jannatian/Padome**(Lieta T-328/14)**

(2014/C 212/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mahmoud Jannatian (Tehran, Irāna) (pārstāvji – I. Smith Monnerville un S. Monnerville, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, šādus tiesību aktus: i) Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.); ii) Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.); iii) Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.); iv) Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.); v) Padomes 2012. gada 23. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 350/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 110, 17. lpp.); vi) Padomes 2012. gada 2. augusta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 709/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 208, 2. lpp.); vii) Padomes 2012. gada 15. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 945/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 282, 16. lpp.); viii) Padomes 2012. gada 21. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 356, 55. lpp.); ix) Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 156, 3. lpp.); x) Padomes 2013. gada 26. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1203/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 316, 1. lpp.) un xi) Padomes 2014. gada 16. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 397/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 119, 1. lpp.);
- piespriest Padomei atlīdzināt zaudējumus EUR 40 000 apmērā, kas nodarīti ar prasītāja kļūdainu iekļaušanu sarakstos;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padomei nav kompetences

- Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu ierobežojoši pasākumi var tikt pieņemti vienīgi pēc Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja kopīgas iniciatīvas. Apstrīdētos lēmumus un regulas pieņēma Padome viena pati. Tādējādi tie nav spēkā kompetences neesamības dēļ.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu

- Prasītājs uzskata, ka pamati, kas ir norādīti, lai pamatotu viņa iekļaušanu II pielikuma sarakstā, ir pārāk neprecīzi, lai būtu izpildītas judikatūrā noteiktās prasības attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu. Lai izpildītu pienākumu norādīt pamatojumu, Padomei bija jākonstatē konkrēti un specifiski elementi, kas raksturo faktisku atbalstu, ko prasītājs ir sniedzis Irānas valdībai vai Irānas darbībās, kas ir saistītas ar kodolieroču izplatīšanu. Līdz ar to apstrīdētie lēmumi un regulas nav spēkā pamatojuma trūkuma dēļ.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, kas nav ievērotas prasītāja pamattiesības
 - Prasītājs apgalvo, pirmkārt, ka, tā kā apstrīdētajos lēmumos un regulās nav norādīts pamatojums, ar tiem tiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību. Otrkārt, apstrīdēto lēmumu un regulu prettiesiskums ietekmē šo tiesvedību, jo, pirmkārt, tas liedz prasītājam iespēju sagatavot aizstāvību, un, otrkārt, ierobežo Vispārējās tiesas iespēju īstenot apstrīdēto lēmumu un regulu tiesiskuma pārbaudi. No minētā izriet, ka prasītāja tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā netiek ievērotas. Treškārt, tā kā prasītājam netika dota iespēja izmantot tiesības uz aizstāvību un Tiesa nevarēja veikt apstrīdēto lēmumu un regulu tiesiskuma pārbaudi aktīvu iesaldēšanas jomā – kas pēc sava rakstura ir “sevišķi ierobežojoši” –, tika noteikts nepamatots ierobežojums prasītāja īpašuma tiesībām.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu pret prasītāju
 - Prasītājs apgalvo, ka Padome neesot iesniegusi pierādījumu un informāciju, uz ko tā pamatojās, pieņemot apstrīdētos lēmumus un regulas.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota faktu neprecizitāte
 - Prasītājs apgalvo, ka pretēji tam, kas norādīts norādīts apstrīdētajos lēmumos un regulās, prasītājs vairs nebija Irānas Atomenerģētikas organizācijas priekšsēdētāja vietnieks tajos attiecīgajos datumos, kad viņš tika iekļauts to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi. Līdz ar to Padome esot pieļāvusi kļūdu faktos, iekļaujot prasītāju sarakstā tikai tāpēc vien, ka dažādu apstrīdēto lēmumu un regulu pieņemšanas datumos viņš esot bijis Irānas Atomenerģijas organizācijas priekšsēdētāja vietnieks.
6. Ar piekto pamatu tiek apgalvota faktu neprecizitāte
 - Prasītājs apgalvo, ka 20. panta b) punktu nav paredzēts per se piemērot indivīdiem, kuri ir vadošos amatos vienībā, kas ir ietverta VIII pielikuma sarakstā. Turklāt 20. panta b) apakšpunktā ir paredzēts iekļaut sarakstā tās fiziskās personas, “kuras ir iesaistītas vai tieši saistītas ar Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanu, vai sniedz atbalstu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā”. Iekļaujot prasītāju II pielikuma sarakstā bez jebkādu pierādījumu iesniegšanas par to, ka prasītājs būtu aktīvi darbojies un atbalstījis Irānas kodoldarbību laikā, kad viņš tika iekļauts II pielikuma sarakstā, Padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
7. Ar piekto pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda faktu vērtējumā un samērīguma principa pārkāpums
 - Prasītājs apgalvo, ka šajā gadījumā nekādas objektīvas intereses nevar pamatot to, ka pret personām, kuras pat īsu laika periodu ir bijušas vadošā amatā Irānas Atomenerģijas organizācijā (AEOI), tiek piemēroti tik ierobežojoši pasākumi. Turklāt, pat ja šie pasākumi būtu uzskatāmi par tādiem, kurus pamato vispārējo interešu mērķis, tie katrā ziņā joprojām būtu kritizējami no tā aspekta, cik tie ir samērīgi, salīdzinot izmantotos līdzekļus un izvirzīto mērķi.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – UNIC/Komisija

(Lieta T-338/14)

(2014/C 212/53)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) (Milāna, Itālija) (pārstāvji – A. Fratini un M. Bottino, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— apmierināt prasību un līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Komisijas 2014. gada 19. marta lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums uzsākt to preferenciālo tarifu režīmu atcelšanas procedūru, kas piešķirti Indijai, Pakistānai un Etiopijai saistībā ar neapstrādātām ādām un daļēji apstrādātām ādām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 1. lpp.) S-8a, S-8b un S-12a nodaļās.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpums.
 - Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka saistībā ar apstrīdēto lēmumu nav ievērots pienākums sniegt skaidru, precīzu un nepārprotamu pamatojumu, atbilstoši Tiesas judikatūrā sniegtajai interpretācijai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - Prasītāja šajā ziņā norāda, ka ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz to, vai preferenciālā režīma pagaidu atcelšana ir pietiekama atbilde uz izejvielu piegādes problēmu, kā arī to, vai pastāv priekšnosacījumi Indijai, Etiopijai un Pakistānai piešķirto vispārējo tarifa preferenču pagaidu atcelšanai atbilstoši Regulas Nr. 978/2012 19. panta 1. punkta d) apakšpunktam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā paredzēto tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.
 - Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka nav pārbaudīts, vai ir tikuši izpildīti iepriekš minētās regulas 19. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi vispārējo tarifa preferenču atcelšanas procedūras ierosināšanai.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2014. gada 12. marta spriedumu lietā F-128/12 CR/ Parlaments 2014. gada 19. maijā iesniedza CR

(Lieta T-342/14 P)

(2014/C 212/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CR (Malling, Francija) (pārstāvis – A. Salerno, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2014. gada 12. marta spriedumu;
- izskatīt lietu pēc būtības, kurā tā ir cēlusi prasību pret Eiropas Parlamentu, atceļot Civildienesta tiesā apstrīdēto lēmumu, jo ar to tai ir noteikts atlīdzināt visas summas, ko viņa ir nepamatoti saņēmusi kā ģimenes pabalstus; vai
- pakārtoti, nodot lietu Civildienesta tiesai;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedībās.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd to, ka ir noraidīta viņas iebilde par prettiesiskumu pret Civildienesta noteikumu 85. panta otrās daļas pēdējo teikumu. Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās noteiktības princips.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav sniegta atbilde uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju par nesamērīgo raksturu, kāds piemīt jebkādas tiesību normas neesamībai gadījumā, kad iecelējinstītūcija drīkst konstatēt, ka ieinteresētā persona ar nodomu ir maldinājusi administrāciju, lai tai tiktu izmaksāta aplūkotā summa.

Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – Itālija/Komisija

(Lieta T-353/14)

(2014/C 212/55)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – P. Gentili, *avvocato dello Stato*, G. Palmieri, pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt paziņojumu par atklātu konkursu EPSO/AD/276/14 administratori (AD 5), lai izveidotu rezerves sarakstu ar 137 kandidātiem vakanto administratora (AD 5) amata vietu aizpildīšanai, kas publicēts 2014. gada 13. marta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* Nr. C 74 A;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kas minēti lietā T-275/13 Itālija/Komisija (OV 2014, C 74 A, 4. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2014. gada 1. februārī – ZZ/EIB

(Lieta F-9/14)

(2014/C 212/56)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – L. Isola un G. Isola, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2012. gadu daļā, kurā viņam nav piešķirta atzīme “exceptional performance” vai “very good performance” un viņš nav ieteikts paaugstināšanai amatā D funkciju grupā, un daļā, kurā ir noteikti viņa mērķi 2013. gadam, prasība atcelt pamatnostādnes novērtējuma ziņojuma sagatavošanai 2012. gadā un, visbeidzot, prasība piespriest EIB atlīdzināt prasītājam nodarīto morālo un mantisko kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt
- lēmumu, ko 2012. gada 18. decembrī ir pieņēmusi Pārsūdzību izskatīšanas komiteja, nosūtot tai dokumentus un nosakot kritērijus, kas ir jāņem vērā, pieņemot jaunu lēmumu;
- pamatnostādnes, ko “Cilvēkresursu” direkcija ir pieņēmusi ar 2012. gada 5. decembra “Note to Staff Nr. 722 PERSONNEL/S&D/D&P/2012-198”, un tam pievienotās “Guidelines to the 2012 annual staff appraisal exercise” arī daļā, kurā ir noteikts, ka galīgais vērtējums ir jāformulē konkrētā veidā, bet nav noteikti kritēriji, kas vērtētājam ir jāņem vērā;
- pakārtoti, atcelt
- visu ziņojumu par 2012. gadu, t.i., gan vērtējuma daļu, gan daļu, kurā minētais vērtējums nav pausts ar atzīmi “exceptional performance” vai ar atzīmi “very good performance” un viņš nav ieteikts paaugstināšanai amatā D funkciju grupā, un, visbeidzot, daļā, kurā ir noteikti mērķi 2013. gadam;
- visus ar to saistītos, turpmākos un pakārtotos tiesību aktus, tostarp noteikti lēmumus par paaugstināšanu amatā, kas ir ietverti 2012. gada maija “Cilvēkresursu” direkcijas direktora paziņojumā “2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles”;
- katrā ziņā piespriest EIB atlīdzināt nodarīto morālo un mantisko kaitējumu (kā minēts iepriekš), kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pieskaitot procentus un ņemot vērā piespriesto summu un tiesāšanās izdevumu vērtības revalvāciju.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. aprīlī – ZZ/Padome**(Lieta F-38/14)**

(2014/C 212/57)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs: ZZ (pārstāvji – S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, avocats)**Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome***Strīda priekšmets un apraksts**

Civildienests – Prasība atcelt Padomes ģenerālsekretāra lēmumu par soda –atstādināšana no amata ar invaliditātes pabalsta samazināšanu 15 % apmērā līdz pensijas vecuma sasniegšanai – piemērošanu

Prasītāja prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu un, ciktāl nepieciešams, sūdzību noraidošo lēmumu;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 6. maijā – ZZ/Komisija**(Lieta F-42/14)**

(2014/C 212/58)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs: ZZ (pārstāvji – S. Rodrigues un A. Blot, avocats)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt lēmumu piespriest prasītājam sodu, pazeminot par trīs līmeņiem, jo viņš ir pārkāpis noteikumu par valsts un Civildienesta noteikumos paredzēto ģimenes pabalstu pārklāšanās novēršanu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2013. gada 24. jūnijā pieņemto lēmumu, ar kuru prasītājam noteikts sods, pazeminot viņu par trīs līmeņiem;
- ciktāl nepieciešams, atcelt iecelēj institūcijas 2014. gada 24. janvārī pieņemto lēmumu, kas prasītājam paziņots 2014. gada 27. janvārī, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. maijā – ZZ/Padome**(Lieta F-44/14)**

(2014/C 212/59)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – M. Velardo, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Padomes lēmumu nepaaugstināt prasītāju AD 13 pakāpē un turklāt piešķirt atlīdzību par apgalvoto nodarīto morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu nepaaugstināt AD 13 pakāpē, kas izriet no 2013. gada 26. septembrī publicētā saraksta, kā arī no iecelēj institūcijas 2014. gada 7. februārī sniegtās atbildes uz sūdzību;
- piešķirt summu EUR 10 000 apmērā par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – ZZ/Komisija**(Lieta F-45/14)**

(2014/C 212/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – D. de Abreu Caldas, M. de abreu Caldas, J.-N. Louis, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu uz Savienības pensiju shēmu, kurā tiek piemēroti Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta jaunie VĪN

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2013. gada 25. septembra lēmumu par viņa pensijas tiesību priekšrocību aprēķināšanu, kas iegūtas pirms stāšanās darbā Komisijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – ZZ/Komisija**(Lieta F-46/14)**

(2014/C 212/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – J.-N. Louis, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu pārnest prasītāja pensiju tiesības Savienības pensiju sistēmā, kurā piemēro Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta jaunos vispārējos īstenošanas noteikumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2013. gada 8. novembra lēmumu par saņemto pensijas tiesību aprēķināšanu pirms prasītāja stāšanās amatā Komisijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – ZZ un ZZ/Komisija**(Lieta F-47/14)**

(2014/C 212/62)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ un ZZ (pārstāvis – S. Orlandi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasības atcelt lēmumus par prasītāju pensijas tiesību pārņemšanu Savienības pensiju sistēmā, kurā piemēro Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta jaunos vispārējos īstenošanas noteikumus, un piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājiem kaitējumu, kas tiem radīts, novēloti izskatot to pieteikumus par to pensijas tiesību pārņemšanu, kas izriet nevis no 2004. gada 28. aprīļa, bet gan no 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta vispārējo īstenošanas noteikumu piemērošanas

Prasītāju prasījumi:

- atzīt par prettiesisku un nepiemērojamu Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārējo īstenošanas noteikumu 9. pantu;
- atcelt 2013. gada 15. un 24. oktobra lēmumus palielināt pensijas tiesības, ko prasītāji saņēmuši pirms stāšanās amatā, tās pārnesot Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmā atbilstoši 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārējiem īstenošanas noteikumiem;

-
- piespriet Komisijai atļūdzināt prasītājiem kaitējumu, kas tiem radīts, novēloti izskatot to pieteikumus par to pensijas tiesību pārņemšanu, kas izriet nevis no 2004. gada 28. aprīļa, bet gan no 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta vispārējo īstenošanas noteikumu piemērošanas;
 - piespriet Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV